

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder
(Styrket indsats mod hooligans)

§ 1

I lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1216 af 27. oktober 2015, som ændret ved lov nr. 1721 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 119, stk. 1,«: »119 b, stk. 1,«, og efter »§ 121,« indsættes: »133,«, og efter »134 b,« indsættes: »260, stk. 1,«, og efter »266 b« indsættes: », 288«, og efter »eksplosivstoffer,« indsættes: »lovgivningen om knive og blankvåben m.v.,«, og efter »foranstaltninger« indsættes: »eller § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes efter »straffelovens § 119, stk. 1,«: »§ 119 b, stk. 1, § 133, § 134 a,«, og efter »134 b, stk. 1,« indsættes: »§ 260, stk. 1, § 288,«, og efter »eksplosivstoffer,« indsættes: »en overtrædelse af lovgivningen om knive og blankvåben m.v.,«.

3. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Politiet kan til autoriserede kontrollører videregive oplysninger om navn, adresse og fødselsdato, som politiet har indhentet efter retsplejelovens § 750, 2. pkt., hvis videregivelsen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I § 6, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »håndhæve«: »generelle«.

5. § 6 indsættes efter stk. 2, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 2, i det omfang behandlingen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 5-6.

UDKAST

6. I § 6, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

7. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes to steder efter »stk. 1«: »og 2«.

8. Efter § 8 c indsættes i kapitel 5:

»§ 8 d. Politiet kan med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed meddele påbud til en person om at forlade og ikke tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbud efter 1. pkt. kan meddeles, når den adfærd, der begrundes på budet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden.

Stk. 2. Et påbud efter stk. 1 gælder fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden.

Stk. 3. Påbud meddelt efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 8 e. Politiet kan forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed meddele påbud om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, efter idrætsbegivenhedens afslutning, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Stk. 2. Tilbageholdelsen af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i medfør af stk. 1 må ikke udstrækkes ud over 1 time efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.

Stk. 3. Påbud efter stk. 1 skal offentliggøres af arrangøren og politiet.«

9. § 9, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a, 8 b, 8 d eller 8 e.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidet adgang til generel karantæne

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Betingelser for meddelelse af generel karantæne

2.1.1.2. Generel karantæne ved visse grovere overtrædelser

2.1.1.3. Virkningen af generel karantæne

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Udvidet adgang til deling af oplysninger mellem politiet og idrætsklubberne

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

2.2.1.2. Databeskyttelsesforordningen

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Bortvisning af personer i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Politilovens § 5, stk. 2

2.3.1.2. Politilovens § 6 d (bortvisning af uromagere fra nattelivszone)

UDKAST

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.3.3.1. Betingelser for meddelelse af et påbud

2.3.3.2. Geografisk og tidsmæssig afgrænsning samt administration

2.3.3.3. Straf for manglende efterkommelse af et påbud

2.4. Tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

2.4.1.2. Politiloven

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

2.4.3.1. Betingelser for meddelelse af et påbud

2.4.3.2. Administration og straf for manglende efterkommelse af et påbud

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

3.1. Bortvisning af personer i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed

3.2. Tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den danske fodboldkultur er en vigtig del af foreningsfællesskabet og sammenholdet i vores samfund. Der skal være plads til højlydt engagement og en levende fankultur.

Episoder med uro og vold både på og uden for stadion har dog gjort det klart, at der er behov for at sætte målrettet og koordineret ind mod de få hooligans, der ødelægger fodboldoplevelsen for de mange. Det skal være trygt for alle, ung som gammel, at tage del i fodboldfællesskabet.

Derfor nedsatte den daværende justitsminister i august 2022 en ekspertgruppe med deltagere fra politiet, Divisionsforeningen, Dansk Boldspil-Union, Danske Fodboldfans, superligaklubberne AGF, Brøndby IF og F.C. København samt deres officielle fanklubber, som skulle drøfte nye tiltag, der kan dæmme op for uroligheder og kriminalitet i forbindelse med visse fodboldkampe.

Ekspertgruppen fremkom den 30. september 2022 med en række anbefalinger til den daværende justitsminister. På baggrund af anbefalinger fra ekspertgruppen indgik den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Moderaterne, Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Nye Borgerlige og Dansk Folkeparti den 2. oktober 2022 aftalen *Fælles om fodbold: Aftale om en styrket indsats mod hooligans*. Med aftalen forpligtede partierne sig til så vidt muligt at gennemføre de forslag, der på tidspunktet for aftaleindgåelsen var enighed om i ekspertgruppen.

Dette lovforslag har til formål at implementere de initiativer i aftalen, der kræver lovændring.

Med lovforslaget foreslås det at udvide listen over strafbare handlinger, der kan føre til meddelelse af generel karantæne. Det foreslås desuden, at det skal være nemmere at meddele generel karantæne ved visse grovere strafbare handlinger.

Det foreslås endvidere at give politiet hjemmel til at videregive oplysninger om personer med henblik på identifikation til idrætsklubberne til brug for tildeling eller håndhævelse af private karantæner (klubkarantæner).

Derudover foreslås det, at politiet får hjemmel til at bortvise personer, der udviser utryghedsskabende adfærd i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes.

Endelig foreslås det, at politiet forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed skal kunne give påbud om, at bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, skal tilbageholdes efter idrætsbegivenhedens afslutning.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidet adgang til generel karantæne

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Betingelser for meddelelse af generel karantæne

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden.

For at kunne meddele en generel karantæne i medfør af lovens § 2, stk. 1, skal to betingelser være opfyldt. Der skal efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, foreligge begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 (vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste m.v.), § 121 (fornærmelig tiltale m.v. af personer i offentlig tjeneste m.v.), § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted), § 134 b (maskeringsforbuddet), § 264 (husfredskrænkelse), § 266 (trusler), § 266 b (racisme), § 291 (hærværk), en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold), eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om fyrværkeri eller § 3 i bekendtgørelse om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (slagsmål m.v.).

Derudover er det en betingelse, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2. Det er således efter de gældende regler en forudsætning, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

UDKAST

Foruden betingelserne i lovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, er det en betingelse for, at der kan meddeles en generel karantæne, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved de idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven. Dette indebærer, at politiet skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1729.

Herudover er det en forudsætning, at det strafbare forhold har haft en vis tilknytning til en fodboldkamp omfattet af ordningen, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1728. En sådan tilknytning vil kunne bestå, hvis den pågældende har begået den strafbare handling på et fodboldstadion. Også strafbare handlinger begået andre steder vil kunne danne grundlag for en karantæne, hvis forholdet på anden vis har været fodboldrelateret. Der vil f.eks. kunne meddeles karantæne til en person, som under transporten til eller fra en kamp begår en strafbar handling – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation.

Tilsvarende vil der kunne meddeles karantæne til personer, som begår en strafbar handling på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden.

Der stilles ikke krav om, at det strafbare forhold er fastslået ved dom, førend karantæne meddeles. Generel karantæne kan således meddeles, når den pågældende er sigtet for en strafbar handling i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, hvis der foreligger begrundet mistanke om, at den pågældende har begået forholdet, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 1739.

En generel karantæne bortfalder dog, hvis den straffesag, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse, jf. lovens § 2, stk. 6. Det forudsættes i den forbindelse, at politiet hurtigst muligt meddeler den pågældende, at karantænen er bortfaldet, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 1740.

2.1.1.2. Generel karantæne ved visse grovere overtrædelser

Ud over muligheden for at meddele generel karantæne efter § 2, stk. 1, gælder der efter § 2, stk. 2, en lettere adgang til at meddele generel karantæne i visse tilfælde. Det fremgår således af lovens § 2, stk. 2, at der kan meddeles en generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, om gentagelsesrisiko er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.

UDKAST

Undtagelsen gælder i de tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, vedrører en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 (vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste m.v.), § 134 b, stk. 1 (maskeringsforbuddet), § 291, stk. 2 (hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter), en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel (forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold), en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer.

Det er en forudsætning for meddelelse af generel karantæne efter lovens § 2, stk. 2, at forholdets grovhed tilsiger, at gentagelseskravet ikke skal gælde. Ifølge bemærkningerne indebærer bestemmelsen ikke, at karantæneordningen bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mindre alvorlig karakter i forbindelse med en fodboldkamp, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

Endelig er det en forudsætning for meddelelse af generel karantæne efter lovens § 2, stk. 2, at hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt, jf. herved lovens § 2, stk. 1. Politiet skal derfor fortsat foretage en konkret og individuel vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne. Det antages dog, at dette krav – som følge af forholdets grovhed – i almindelighed vil være opfyldt, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

2.1.1.3. Virkningen af generel karantæne

En generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, jf. lovens § 2, stk. 4, 1. pkt. Forbuddet gælder fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden, jf. lovens § 2, stk. 4, 2. pkt.

Når den klub, som en person, der er meddelt en generel karantæne, er tilhænger af, deltager i bestemte idrætsbegivenheder, som afvikles på udebane, er afstandskravet udvidet, således at den pågældende ikke må opholde sig inden for et område på indtil 3.000 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes i det angivne tidsrum, jf. lovens § 2, stk. 4, sidste punktum.

Afstanden regnes fra stadionområdet (dvs. fra stadions perimeter).

UDKAST

At karantænen er generel indebærer, at der er tale om et landsdækkende forbud mod at opholde sig på og ved fodboldstadions, hvor der afvikles kampe omfattet af karantænen.

En generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år. I alvorligere tilfælde kan en generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 4 år, jf. lovens § 2, stk. 5.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er den politimæssige erfaring, at grupper af fans i forbindelse med optakten til en fodboldkamp som regel samles på bestemte restaurationer, hvilket modstanderholdets fans ofte er bekendt med. Dette har i flere tilfælde medført, at modstanderholdets fans har konfronteret fans på de respektive restaurationer med vold og uorden til følge.

Det er desuden den politimæssige erfaring, at fans, der medvirker til at fremkalde opløb eller deltager i slagsmål i forbindelse med fodboldkampe, ofte er relateret til en voldelig fanfraktion.

Der er på denne baggrund i ekspertgruppen enighed om, at listen over strafbare handlinger, der kan føre til meddelelse af en generel karantæne, skal udvides. Ekspertgruppen har i den forbindelse anbefalet, at en begrundet mistanke om, at den pågældende har overtrådt restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden) i forbindelse med idrætsbegivenheder, skal kunne medføre generel karantæne, hvis der er gentagelsesrisiko.

Ekspertgruppen vurderer endvidere, at straffelovens § 133 (fremkaldelse af opløb m.v.) og § 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.) skal kunne medføre generel karantæne, selvom der ikke foreligger gentagelsesrisiko.

Justitsministeriet er enig i ekspertgruppens anbefalinger i forhold til udvidelse af listen over strafbare handlinger, der kan føre til meddelelse af en generel karantæne. Justitsministeriet finder desuden, at straffelovens § 133 om fremkaldelse af opløb m.v. tillige bør tilføjes til stk. 1 som følge af tilføjelsen i stk. 2. Dette vil endvidere sikre, at der i de få tilfælde, hvor betingelsen om forholdets grovhed ikke er opfyldt, efter omstændighederne vil kunne meddeles en generel karantæne efter stk. 1, hvis betingelserne herfor vurderes opfyldt.

Justitsministeriet finder derudover, at listen over strafbare handlinger, der kan medføre generel karantæne, også i det tilfælde, hvor der ikke foreligger gentagelsesrisiko, skal udvides til at omfatte straffelovens § 119 b, stk. 1, der omfatter angreb med genstande såsom fyrværkeri mod personer i offent-

lig tjeneste. Det vil gøre det muligt at give en person en generel karantæne, hvis der til en fodboldkamp affyres romerlys eller kastes sten mod autoriserede kontrollører eller politiet.

Ved lov nr. 1832 af 8. december 2020 om ændring af straffeloven og forskellige andre love, som trådte i kraft den 15. december 2020, blev straffelovens § 119 b indført. Indførelse af bestemmelsen indebar ikke en nykriminalisering i forhold til det, der allerede er strafbart efter straffelovens § 119, stk. 1, men blev indsat for at muliggøre en strafforhøjelse. Reglerne for angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste var derfor tidligere omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, som er nævnt i lovens § 2, stk. 1 og 2. Sådanne overtrædelser kunne derfor, før indførelsen af straffelovens § 119 b, danne grundlag for tildeling af generel karantæne. Ved at tilføje overtrædelser af § 119 b til lovens § 2, stk. 1 og 2, bliver den retstilstand, der gjaldt indtil 15. december 2020, således genetableret.

Der har derudover igennem den seneste tid været eksempler på episoder, hvor fans fra en klub fratager modstanderholdets fans beklædningsgenstande, der viser et tilhørsforhold til deres klub. Dette er f.eks. sket ved brug af trusler om vold eller ved fysisk at fratage og afklæde personer trøje eller bukser.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at listen over strafbare handlinger, der kan medføre generel karantæne, også i det tilfælde, hvor der ikke foreligger gentagelsesrisiko, skal udvides til at omfatte straffelovens §§ 260, stk. 1 (ulovlig tvang), og 288 (røveri).

Justitsministeriet finder desuden, at listen over strafbare handlinger, der kan medføre generel karantæne, også i det tilfælde, hvor der ikke foreligger gentagelsesrisiko, skal udvides til at omfatte overtrædelser af lov om knive og blankvåben m.v. Reglerne om knive og blankvåben var tidligere omfattet af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, som er nævnt i lovens § 2, stk. 1 og 2, og sådanne overtrædelser kunne derfor tidligere danne grundlag for tildeling af generel karantæne. Ved lov nr. 376 af 27. april 2016, som trådte i kraft den 1. juli 2016, fik reglerne om knive og blankvåben en selvstændig lov, dog uden at der blev tilføjet en henvisning hertil i lovens § 2, stk. 1 og 2. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt at tildele generel karantæne ved overtrædelser af reglerne om knive og blankvåben. Ved at tilføje overtrædelser af lov om knive og blankvåben m.v. til lovens § 2, stk. 1 og 2, bliver den retstilstand, der gjaldt indtil 1. juli 2016, således genetableret.

2.1.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

Det foreslås på den baggrund, at restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden), straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), og 288 (røveri) samt lov om knive og blankvåben m.v. tilføjes til § 2, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at der vil kunne meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har begået en overtrædelse af restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden), straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), 288 (røveri) eller lov om knive og blankvåben m.v. i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed.

Det bemærkes, at meddelelse af generel karantæne som udgangspunkt forudsætter, at politiet kan pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, jf. § 2, stk. 1, nr. 2.

Politiet skal endvidere foretage en konkret og individuel vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvornår betingelserne for at meddele generel karantæne er opfyldt.

Det foreslås endvidere, at straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), og 288 (røveri) samt lov om knive og blankvåben m.v. tilføjes til § 2, stk. 2.

Den foreslåede ændring indebærer, at der vil kunne meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har begået en overtrædelse af straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), eller 288 (røveri) eller lov om knive og blankvåben m.v. i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, selvom der ikke er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Efter den foreslåede ændring stilles der således ikke krav om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågæl-

dende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Det er dog en forudsætning, at forholdets grovhed tilsiger, at gentagelseskravet ikke skal gælde. Betingelsen vil i almindelighed være opfyldt, når der er tale om begrundet mistanke om fremkaldelse af opløb og slagsmål på vej til og fra stadion samt inde på stadion, hvor trygheden for almindelige tilskuere er særligt udsat. Derudover vil betingelsen i almindelighed være opfyldt, hvis en person kaster fyrværkeri, sten eller lignende mod politiet eller kontrollører.

Betingelsen vil i almindelighed også være opfyldt i de tilfælde, hvor hooligans i tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed mødes med det formål at indlede slagsmål, eller f.eks. i de tilfælde, hvor en person ved trusler om vold eller fysisk vold fratager andre fans deres beklædningsgenstande. Derudover vil grovhedskriteriet typisk være opfyldt ved overtrædelse af lov om knive og blankvåben m.v.

Kravet om forholdets grovhed vil derimod som udgangspunkt ikke være opfyldt i det tilfælde, hvor den pågældende alene har haft en perifer rolle i lovovertrædelsen.

I de tilfælde, hvor betingelsen om forholdets grovhed ikke er opfyldt, vil en generel karantæne efter omstændighederne kunne meddeles efter § 2, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Der skal desuden foretages en konkret og individuel vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvornår betingelserne for at meddele generel karantæne er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1 og 2.

2.2. Udvidet adgang til deling af oplysninger mellem politiet og idrætsklubberne

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

Det følger af § 6, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet til autoriserede kontrollører kan videregive oplysninger om, hvilke personer der af politiet er meddelt en generel karantæne efter lovens § 2, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantæner.

UDKAST

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de autoriserede kontrollører, der fører kontrol med tilskuerne, herunder adgangskontrol, som udgangspunkt står for at kontrollere overholdelsen af generelle karantæner, jf. Folketingstidende 2007-2008, 2. samling, tillæg A, side 1741.

Bestemmelsen indebærer, at kontrollørerne – i nødvendigt omfang – modtager oplysninger fra politiet om, hvem der er meddelt generel karantæne, og hvordan den pågældende ser ud.

Ud over oplysningen om, at den pågældende er meddelt generel karantæne, er der efter reglerne udstedt i medfør af lovens § 6, stk. 4, tale om videregivelse af oplysninger om den pågældendes navn, alder (fødselsdato og -år), signalement, eventuelle særlige kendetegn, klubtilhørsforhold samt et foto af vedkommende.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at de oplysninger, som politiet typisk vil være i besiddelse af, hovedsageligt vil være oplysninger, der findes i de eksisterende registre m.v. i politiets regi, herunder navnlig Kriminalregisteret og politiets sagsstyringssystem, POLSAS, jf. Folketingstidende 2007-2008, 2. samling, tillæg A, side 1741.

Politiets praktiske videregivelse af oplysninger til autoriserede kontrollører foregår i forbindelse med hver enkelte kamp, hvor politiet alene videregiver oplysninger om navn, foto, alder (fødselsdato og -år), signalement, klubtilhørsforhold og eventuelle særlige kendetegn for de personer, som er meddelt karantæne, og som konkret vurderes at være relevante i forhold til kampen. De autoriserede kontrollører får ikke direkte adgang til politiets systemer eller til nærmere oplysninger om de strafbare forhold, der ligger til grund for generelle karantæner. I praksis sker videregivelsen ved, at politiet tidligst 72 timer før en kamp overdrager lister over hjemmebane- og udebanefans, der har en generel karantæne, samt eventuelle andre personer med generel karantæne, som skønnes at være relevante i forhold til den konkrete kamp. Listerne overdrages til den sikkerhedsansvarlige autoriserede kontrollør i den klub, der står for afviklingen af den konkrete kamp. Listerne er nummererede og skal tilbageleveres til politiet snarest muligt efter kampen og senest 24 timer efter kampafvikling. Politiet sikrer, at numrene på de returnerede lister matcher numrene på de udleverede lister.

Det er forudsat i bemærkningerne, at beslutningen om videregivelse træffes på chargeret niveau, jf. Folketingstidende 2007-2008, 2. samling, tillæg A, side 1741.

UDKAST

Autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget af politiet, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve karantæner, jf. § 6, stk. 2. Reglerne om autorisation af kontrollører fremgår af lovens kapitel 3.

Det følger af § 6, stk. 3, at autoriserede kontrollører har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af bestemmelsens stk. 1. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på overtrædelse af en sådan tavshedspligt, således at det vil være strafbart for kontrollørerne uberettiget at videregive oplysningerne til andre.

Efter § 6, stk. 4, kan justitsministeren fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 1. Endvidere kan justitsministeren fastsætte regler om autoriserede kontrollørers behandling af oplysninger modtaget i medfør af stk. 1.

Der er i kapitel 4 og 5 i bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder med senere ændringer fastsat nærmere regler for politiets videregivelse af oplysninger og om autoriserede kontrollørers behandling af oplysningerne, herunder opbevaring og returnering af oplysningerne til politiet.

Herudover følger det af § 6 a i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger, herunder at oplysningerne skal anses for fortrolige, og at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse, jf. § 6 a, 2. pkt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at autoriserede kontrollører forud for afholdelse af en bestemt idrætsbegivenhed kan udveksle oplysninger om personer, der er meddelt klubkarantæne i de enkelte klubber. De nærmere regler for udveksling af oplysninger om private karantæner er fastsat i bekendtgørelse nr. 93 af 7. februar 2018 om udveksling af oplysninger om private karantæner (klubkarantæner).

2.2.1.2. Databeskyttelsesforordningen

Politiets videregivelse af oplysninger, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven), fordi videregivelsen ikke foretages med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, jf.

UDKAST

retshåndhævelseslovens § 1, stk. 1, er reguleret af de generelle databeskyttelsesretlige regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og i lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Behandling af de såkaldte almindelige personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 6. Heraf følger bl.a., at behandling kan ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

På den baggrund har Justitsministeriet overvejet, om den anførte bestemmelse kan anvendes som hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger om navn, adresse og fødselsdato til autoriserede kontrollører til brug for klubbernes tildeling og håndhævelse af private karantæner. Der kan på den ene side henvises til, at idrætsklubberne i forbindelse med afvikling af større fodboldkampe bidrager til opretholdelse af tryghed og sikkerhed på stadion, og at opgaven i et vist omfang varetages i samarbejde med politiet.

Endvidere bemærkes, at databeskyttelsesforordningen ikke indebærer, at der kræves en specifik lov til hver enkelt behandling, jf. databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 45.

Omvendt er det generelt antaget, at videregivelse af personoplysninger til private kræver, at man i praksis udviser større forsigtighed. Endvidere kan det anføres, at hvor videregivelsen er tænkt at skulle være en systematisk ordning, er hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, ikke tilstrækkelig, idet bestemmelsen forudsætter, at der i hvert enkelt videregivelsestilfælde skal ske en konkret vurdering af, om betingelserne for videregivelse er opfyldt.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at der ikke er hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk.1, litra e, til, at politiet systematisk videregiver oplysninger om navn, adresse og fødselsdato til autori-

serede kontrollører til brug for klubbernes tildeling og håndhævelse af private karantæner.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

De enkelte fodboldklubber har et internt ordensreglement, der indeholder regler for opførsel og adfærd på stadionområdet, og hvordan overtrædelser af reglerne kan sanktioneres. Klubberne kan bortvise tilskuere, der ikke overholder ordensreglementet, fra fremtidige kampe ved at give dem en privat karantæne (klubkarantæne). Overtrædelser af det interne ordensreglement kan både bestå i adfærd, som dækker over strafbare forhold, og i adfærd, som ikke dækker over strafbare forhold.

Derudover har Superligaen et fælles ordensreglement, som er tiltrådt af samtlige klubber i Superligaen. Overtrædelser af det fælles ordensreglement kan i visse tilfælde medføre en afgift, som klubberne via fodboldens regelsæt har forpligtet hinanden til at forfølge at udstede. Det kan bl.a. medføre en afgift at overtræde forbuddet mod at opnå adgang til fodboldbanen, at benytte pyroteknik på stadion samt at benytte maskering på stadion.

Det er i dag ikke muligt for klubberne at tildele personer en privat karantæne, hvis de pågældende nægter at oplyse navn m.v. til klubbernes kontrollører. Det udgør en hindring i klubbernes bestræbelser på at holde den gruppe af personer, der forårsager uroligheder og begår kriminalitet i forbindelse med fodboldkampe ("riskfans"), ude af stadions ved brug af private karantæner, ligesom muligheden for at undgå karantæne hurtigt spreder sig blandt disse riskfans. Derudover forhindrer det klubberne i at udstede afgifter til overtrædere af Superligaens Fælles Ordensreglement.

Det er på denne baggrund ekspertgruppens anbefaling, at der bør tilvejebringes mulighed for, at politiet kan bistå klubberne med at identificere personer, der ikke ønsker at opgive personoplysninger til klubbens kontrollører, da dette er afgørende for klubbernes mulighed for at håndtere riskfans.

Justitsministeriet finder, at private karantæner er et vigtigt og effektivt redskab til at udelukke uromagere fra stadion og på den måde øge sikkerheden ved bestemte idrætsbegivenheder. Det er derfor vigtigt, at klubberne får de nødvendige oplysninger for at kunne håndhæve og tildele private karantæner.

Databeskyttelsesforordningens regler om behandling af personoplysninger bygger på generelle og principielle overvejelser om afvejningen af de forskellige hensyn, der gør sig gældende på området. Det er derfor Justitsministeriets opfattelse, at der skal foreligge væsentlige grunde for at gennemføre

særlige regler i lovgivningen, som fraviger databeskyttelsesforordningens regler.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at klubberne i forbindelse med afvikling af større fodboldkampe bidrager til opretholdelse af tryghed og sikkerhed på stadion, at opgaven i et vist omfang varetages i samarbejde med politiet, og at meddelelse af klubkarantæner sker på baggrund af klubbernes interne ordensreglementer. De private karantæner og håndhævelsen hermed anses i den forbindelse for at bidrage til, at større idrætsbegivenheder, herunder fodboldkampe, kan afvikles på sikker vis, og efter Justitsministeriets opfattelse udgør de private karantæner et vigtigt supplement til de generelle karantæner, som politiet kan udstede. På den baggrund finder Justitsministeriet, at der er tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at gennemføre de foreslåede regler, selvom de indebærer en fravigelse af databeskyttelsesforordningens regler.

Det bemærkes, at forslaget ikke indebærer en fravigelse af de øvrige regler i databeskyttelsesforordningen eller databeskyttelsesloven, herunder vil behandlingsprincipperne i forordningens artikel 5 skulle iagttages.

Justitsministeriet er på den baggrund enig med ekspertgruppen i, at der bør tilvejebringes en hjemmel i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter politiet kan foretage saglig og proportional deling af oplysninger om navn, adresse og fødselsdato med de autoriserede kontrollører med henblik på at tildele og håndhæve private karantæner.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund at indføre et nyt stykke i lovens § 6, hvorefter politiet får hjemmel til at videregive oplysninger om navn, adresse og fødselsdato, som politiet har indhentet efter retsplejelovens § 750, 2. pkt., til autoriserede kontrollører, hvis videregivelsen af oplysninger er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.

I praksis indebærer den foreslåede ordning, at politiet, i de tilfælde hvor en person efter anmodning nægter at identificere sig over for den autoriserede kontrollør, kan bistå kontrolløren ved på politiets forlangende at kræve navn, adresse og fødselsdato fra den pågældende person, jf. retsplejelovens § 750, 2. pkt. Politiet vil derefter med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kunne videregive den pågældendes legitimationsoplysninger til den autoriserede kontrollør, såfremt videregivelsen er nødvendig for, at kontrolløren kan enten tildele eller håndhæve en privat karantæne.

UDKAST

Begrebet ”idrætsklubber” skal forstås i overensstemmelse med lovens § 1, stk. 2. Det er derfor kun idrætsklubber, der udfører idrætsbegivenheder omfattet af loven, som vil være omfattet af den nye bestemmelse. Loven finder på nuværende tidspunkt anvendelse i forbindelse med afvikling af fodboldlandskampe samt alle fodboldkampe med deltagelse af hold fra Superligaen, 1. og 2. division – herunder træningskampe med deltagelse af sådanne hold – samt internationale kampe i UEFA-regi, som afvikles i Danmark, jf. § 1 i bekendtgørelse om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det er en betingelse for politiets videregivelse af oplysninger til autoriserede kontrollører, at videregivelsen sker med henblik på at tildele eller håndhæve private karantæner. Bestemmelsen forudsættes navnlig anvendt i den situation, hvor en autoriseret kontrollør har konstateret eller har en konkret mistanke om, at en uidentificeret person har overtrådt en eller flere bestemmelser i idrætsklubbens interne ordensreglement, og at denne overtrædelse giver anledning til karantæne. Politiet vil i den forbindelse som udgangspunkt kunne gå ud fra, at en anmodning fra en autoriseret kontrollør om politiets bistand til at identificere en person er begrundet i kontrollørens formodning om, at den pågældende person har overtrådt idrætsklubbens interne ordensreglement. Politiets videregivelse af oplysninger om navn, adresse og fødselsdato til den autoriserede kontrollør formodes dermed normalt at være nødvendig og relevant.

Bestemmelsen vil endvidere kunne bruges med henblik på at håndhæve private karantæner. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en autoriseret kontrollør f.eks. i forbindelse med en kamp har en konkret mistanke om, at den pågældende har en privat karantæne, men hvor den pågældende ikke ønsker at oplyse sit navn til kontrolløren, og den pågældende ikke på anden måde kan identificeres. Også i det tilfælde vil politiet normalt kunne antage, at videregivelsen af oplysninger om navn, adresse og fødselsdato til kontrolløren vil være nødvendig og relevant.

Videregivelse af oplysninger efter bestemmelsen skal ske til en autoriseret kontrollør. Det vil navnlig være relevant i det tilfælde, hvor en tilskuer umiddelbart inden, under eller efter idrætsbegivenheden på stadion har overtrådt idrætsklubbens interne ordensreglement, og en autoriseret kontrollør i den forbindelse anmoder tilstedeværende politi – på baggrund af det tilstedeværende politis udnyttelse af adgangen til at indhente oplysninger efter retsplejelovens § 750, 2. pkt.– om den pågældende tilskuers personoplysninger for at kunne tildele en privat karantæne. Det bemærkes i den forbindelse, at det er en betingelse herfor, at den autoriserede kontrollør forinden

forgæves har forsøgt at indhente oplysninger om navn, adresse og fødselsdato hos den pågældende person.

Der vil kunne ske videregivelse af oplysninger om den pågældendes navn, adresse og fødselsdato, jf. retsplejelovens § 750, 2. pkt. Videregivelsen er dermed begrænset til de oplysninger, som er strengt nødvendige til brug for de autoriserede kontrollørers tildeling og håndhævelse af private karantæner, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Det foreslås, at de autoriserede kontrollører vil være underlagt tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget fra politiet i medfør af den foreslåede § 6, stk. 2. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på overtrædelse af en sådan tavshedspligt, således at det vil være strafbart for autoriserede kontrollører uberettiget at videregive oplysningerne til andre.

Endvidere foreslås det at indføre et nyt stykke i lovens § 6, hvorefter de autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 2, i det omfang behandlingen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.

Bestemmelsen sikrer, at de autoriserede kontrollører får den fornødne hjemmel til at behandle de oplysninger, de autoriserede kontrollører modtager fra politiet. Endvidere præciseres det i bestemmelsen, at kontrollørerne alene kan behandle oplysningerne med det formål enten at tildele eller håndhæve private karantæner. De autoriserede kontrollører vil således ikke kunne behandle oplysningerne til andre formål. Dermed sikres det, at princippet om formålsbegrænsning i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, iagttages.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 3 til 7.

2.3. Bortvisning af personer i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed

2.3.1. Gældende ret

Lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019, som senest ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022 (herefter politiloven), og bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger med senere ændringer (herefter ordensbekendtgørelsen) indeholder en række bestemmelser, der giver politiet mulighed for at udstede påbud

mod ophold i bestemte områder til personer på baggrund af de pågældendes adfærd.

2.3.1.1. Politilovens § 5, stk. 2

Efter politilovens § 5, stk. 2, kan politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed foretage indgreb over for den eller de personer, der giver anledning til faren.

Politiet kan i medfør af denne bestemmelse bl.a. udstede påbud om at foretage eller undlade en bestemt adfærd. Der kan efter omstændighederne f.eks. meddeles påbud om at forlade et offentligt område eller påbud om ikke at tage ophold i sit hjem, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 5918.

Udtrykket »fare for forstyrrelse af den offentlige orden« omfatter f.eks. gadeuorden, værtshusuorden, uanstændig adfærd, støjende adfærd og krænkelse af fællesgoder som monumenter og lignende. Forstyrrelse af den offentlige orden vil endvidere kunne være f.eks. slagsmål, bålafbrænding, uroligheder i tilknytning til fodboldkampe, fysiske blokader, husbesættelser, høj musik på offentligt sted eller fra en ejendom, skrigen og råben, tuden med sirener m.v.

Politiet vil endvidere af hensyn til myndighedsudøvelse kunne påbyde tilskuere at holde en vis afstand til politiforretninger, ulykkessteder og lignende, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 5917.

Udtrykket »fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed« omfatter fare for borgernes liv, helbred eller ejendom i forbindelse med ulykker, sygdom m.v. Det er i den forbindelse uden betydning, om faren er opstået som følge af andre personers adfærd eller skyldes naturskabte begivenheder.

Politiet vil i den forbindelse kunne gribe ind over for potentielle ofre ved f.eks. kortvarigt at frihedsberøve en person for at bringe den pågældende ud af en faresituation, hvis mindre indgribende midler end frihedsberøvelse ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Indgreb efter politilovens § 5, stk. 2, forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. Hvorvidt der foreligger den til et indgreb fornødne fare, afhænger af en konkret vurdering af situationen.

Det er ikke en betingelse, at der er realiseret en krænkelse af den offentlige orden eller enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, men der skal være en vis sandsynlighed for, at det vil ske. Et indgreb forudsætter ikke nødvendigvis viden om, hvorledes en krænkelse i detaljer vil udmønte sig, eller hvilke konkrete interesser der vil blive krænket. Endvidere forudsætter en konkret og nærliggende fare ikke nødvendigvis, at faren i tidsmæssig sammenhæng er tæt på at blive realiseret. Det afgørende er sandsynligheden for, at faren vil blive realiseret, hvis ikke politiet griber ind.

Det forhold, at en person er kendt som uromager, kan ikke i sig selv danne grundlag for et indgreb. Tidligere erfaringer med en person – eller en gruppe af personer – vil imidlertid sammen med de konkrete omstændigheder kunne indgå i vurderingen af, om der er en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 5917.

Et påbud efter politilovens § 5, stk. 2, om at forlade et bestemt område har ikke retsvirkning ud over den aktuelle situation, som har givet anledning til påbuddet. Bestemmelsen giver således politiet hjemmel til at påbyde en person at fjerne sig, men ikke til at forbyde, at vedkommende inden for en vis rum tid indfinder sig i området igen.

Overtrædelse af et påbud efter politilovens § 5, stk. 2, kan ikke straffes.

2.3.1.2. Politilovens § 6 d (Bortvisning af uromagere fra nattelivszoner)

Efter politilovens § 6 d, stk. 1, 1. pkt., kan politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed udstede påbud til en person om at forlade og ikke at tage ophold eller færdes i en eller flere nattelivszoner.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 891 af 21. juni 2022 med det formål at få potentielle uromagere væk fra nattelivet og på den måde undgå overfald og anden voldelig adfærd i nattelivet.

Udtrykket »forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed« samt »afværge fare« skal forstås i overensstemmelse med den tilsvarende formulering i politilovens § 5, stk. 2.

Det er ikke en betingelse, at der er realiseret en krænkelse af den offentlige orden eller enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, men der skal være en vis sandsynlighed for, at det vil ske. Det kræves ikke, at faren i tidsmæssig sammenhæng er tæt på at blive realiseret, ligesom det ikke er påkrævet,

UDKAST

at faren vurderes at ville være til stede i hele det tidsrum, hvor påbuddet gælder, dvs. indtil kl. 5, jf. § 6 d, stk. 2.

Det afgørende er sandsynligheden for, at faren vil blive realiseret, hvis ikke politiet griber ind, og at faren er til stede på tidspunktet for påbuddets udstedelse. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne være relevant i situationer, hvor der er optræk til slagsmål foran et værtshus eller lignende, når der er en vis sandsynlighed for, at der ellers vil blive slagsmål og dermed fare for orden og sikkerhed.

Det forhold, at en person er kendt som uromager, kan – på samme måde som efter politilovens § 5, stk. 2 – ikke i sig selv danne grundlag for et påbud, men kan indgå i vurderingen af, om der er en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed.

Det forudsættes efter § 6 d, at politiet i det enkelte tilfælde skal vurdere, førend der udstedes et påbud, om der kan anvendes mindre indgribende midler til at afværge den foreliggende fare, herunder ved brug af politilovens § 5, stk. 2.

Hvis en eller flere personer udviser almindelig støjende adfærd, vil det som udgangspunkt være relevant at anvende mindre indgribende midler end et påbud efter § 6 d. Der kan dog undtagelsesvist være relevant i de tilfælde, hvor den støjende adfærd, trods flere advarsler, gentager sig, og støjen er til betydelig gene for omgivelserne, herunder beboere i området.

Et påbud efter politilovens § 6 d indebærer, at modtageren af påbuddet vil skulle forlade og ikke må tage ophold eller færdes i en eller flere nattelivszo-ner, i tidsrummet fra udstedelsen af påbuddet og indtil kl. 5.

Hvis en person, der bor i den pågældende nattelivszone, har fået udstedt et påbud, kan den pågældende bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i lokalområdet uden for nattelivszone, f.eks. med henblik på at foretage indkøb uden for zonen.

Hvis helt ekstraordinære forhold gør sig gældende, f.eks. behov for at søge akut sundhedsfaglig hjælp eller lignende inden for zonen, vil den pågældende kunne opholde sig i zonen, når det er påkrævet for at modtage den fornødne hjælp. Dette gælder både for personer med og uden bopæl inden for nattelivszone.

Overtrædelse af påbuddet straffes med bøde, jf. politilovens § 24 f, stk. 2. Det følger af bemærkningerne, at bøden som udgangspunkt skal fastsættes til 3.000 kr., men at fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes kon-

krete vurdering, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 162 som fremsat, side 14.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Der har i den seneste tid været eksempler på vold og overfald både på og uden for stadions, og det risikerer at ødelægge fodboldoplevelsen for mange fans.

Hærværk og anden voldelig adfærd til fodboldkampe vil i visse tilfælde kunne undgås, hvis det, inden urolighederne eskaleres, lykkes politiet at få potentielle uromagere væk fra området, hvor kampen spilles, og hvor der er risiko for vold, hærværk eller konfrontationer. Det er Rigspolitiets vurdering, at det er en begrænset gruppe af personer, der forårsager uroligheder og begår kriminalitet i forbindelse med fodboldkampe, og ved at sætte ind over for de få, vil der kunne sikres en tryk fodboldoplevelse for de mange.

Det er på denne baggrund ekspertgruppens anbefaling, at der bør indføres en mulighed for at bortvise personer, der udviser utryghedsskabende adfærd, fra en bestemt geografisk zone omkring stadion i et bestemt tidsrum i forbindelse med højrisikokampe.

Politikredsene foretager forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed en vurdering af, om den pågældende kamp er en højrisikokamp. Ved vurderingen tages der udgangspunkt i Rigspolitiets Fodboldhåndbog, hvoraf kriterierne for, hvornår der er tale om en højrisikokamp, fremgår. Politikredsene kan ved vurderingen bl.a. lægge vægt på, om der vil være en høj tilskuerinteresse, om der deltager hold med mange riskfans, om kampen/resultatet er meget vigtigt og konkrete efterretninger om uroligheder eller tradition for uroligheder.

Justitsministeriet er enig i, at det kan være afgørende for at undgå fodboldoptøjer, at uromagerne sendes væk, inden urolighederne eskaleres. Det skal sikre, at potentielle uromagere kan sendes væk fra stadionområdet, og at de ikke kommer tilbage, før kampen er afholdt.

Det bemærkes i den sammenhæng, at muligheden for at bortvise uromagere i nattelivszone har vist sig at være et effektivt og brugbart værktøj for politiet, da det kan være en effektiv metode til hurtigt at få fjernet utryghedsskabende personer fra et område.

Det er den politimæssige vurdering, at muligheden for at bortvise personer fra fodboldkampe i mindst lige så høj grad vil være et effektivt og brugbart værktøj for politiet som bortvisning fra nattelivszone. Det skyldes, at der

i dette tilfælde foretages bortvisning af uønskede utryghedsskabende personer fra et bestemt sted/en bestemt begivenhed, som i udgangspunktet er mere geografisk afgrænset end nattelivszone. Det vurderes at medvirke til en bedre mulighed for håndhævelse af meddelte påbud og dermed i endnu højere grad være indvirkende på effektiviteten af påbuddet som værktøj.

Justitsministeriet er på den baggrund enig i ekspertgruppens anbefaling om, at der bør etableres en hjemmel til, at politiet kan bortvise personer, der udøver utryghedsskabende adfærd i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, fra området omkring stadion.

Justitsministeriet finder imidlertid, at muligheden for bortvisning ikke kun bør være til stede ved de såkaldte højrisikokampe, men ved alle fodboldkampe omfattet af lovens anvendelsesområde. Der lægges vægt på, at det også ved fodboldkampe, der ikke er højrisikokampe, kan være afgørende for at undgå fodboldoptøjer, at uromagere sendes væk, inden urolighederne eskaleres. Det bemærkes dog, at tiltaget formodes at være mest aktuelt i forbindelse med højrisikokampe, hvor hensynet til at undgå eskalering vurderes at veje tungest.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund at indføre en ny bestemmelse § 8 d i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter politiet – med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed – kan meddele påbud i forbindelse med afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed til en person om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes indtil 500 meter fra det sted, hvor den bestemte idrætsbegivenhed afholdes. Det foreslås, at påbuddets tidsmæssige udstrækning vil gælde fra tidspunktet for påbuddets meddelelse, dog tidligt 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden og indtil 6 timer efter, at idrætsbegivenheden er afholdt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 8.

2.3.3.1. Betingelser for meddelelse af et påbud

Efter den foreslåede bestemmelse kan politiet meddele påbud med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

Udtrykket »forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed« skal forstås som i politilovens § 5, stk. 2, og omfatter således f.eks. gadeuorden, værtshusuorden, uanstændig adfærd, støjende adfærd og krænkelse af fællesgoder som monumenter og lignende,

UDKAST

ligesom det endvidere vil kunne omfatte f.eks. maskeret ansigt, slagsmål, fysiske blokader, høj musik på offentligt sted, skrigen og råben, tuden med sirener m.v. Omfattet er også fare for borgernes liv, helbred eller ejendom.

Henset til, at der i forbindelse med fodboldkampe har udviklet sig en stærk fankultur med bl.a. højlydt engagement og slagsange, vil det ikke være enhver form for støj og højlydt adfærd, der kan danne grundlag for bortvisning. Bortvisning vil således kræve, at den udviste adfærd rækker ud over det, der anses for normal og acceptabel fankultur ved fodboldkampe. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende har maskeret sit ansigt i strid med straffelovens § 134 b, afbrænder pyroteknik (f.eks. romerlys) eller udøver hærværk eller anden voldelig adfærd. Det kan endvidere være tilfældet, hvis den pågældende lægger op til konfrontation med politiet, kontrollører eller andre fans.

Et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil på samme måde som indgreb efter politilovens § 5, stk. 2, kunne foretages med henblik på at »afværge fare«. Hvorvidt der foreligger den til indgreb fornødne fare, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen, men det forudsættes, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Det er således ikke en betingelse for meddelelsen af et påbud, at der er realiseret en krænkelse af den offentlige orden eller enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, men der skal være en vis sandsynlighed for, at det vil ske. Meddelelsen af et påbud forudsætter ikke nødvendigvis viden om, hvorledes en krænkelse i detaljer vil udmønte sig, eller hvilke konkrete interesser der vil blive krænket. Endvidere forudsætter en konkret og nærliggende fare ikke nødvendigvis, at faren i tidsmæssig sammenhæng er tæt på at blive realiseret, ligesom det ikke er påkrævet, at faren vurderes at ville være til stede i hele det tidsrum, hvor påbuddet gælder, dvs. tidligst 6 timer inden og indtil 6 timer efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.

Det afgørende er sandsynligheden for, at faren vil blive realiseret, hvis ikke politiet griber ind, og at faren er til stede på tidspunktet for påbuddets meddelelse. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne være relevant i situationer, hvor der er fangrupperinger, som er maskerede, i besiddelse af maskering, pyroteknik (f.eks. romerlys) eller sikkerhedsudstyr, som f.eks. stiksikreveste, tandbeskyttere, brynjer og benskiner, og hvor der er en vis sandsynlighed for, at der ellers vil blive begået vold, hærværk eller slagsmål og dermed fare for orden og sikkerhed i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed.

UDKAST

Det forhold, at en person er kendt som uromager, kan ikke i sig selv danne grundlag for et indgreb. Tidligere erfaringer med en person eller en gruppe af personer vil – på samme måde som efter den gældende § 5, stk. 2, i politiloven – imidlertid sammen med de konkrete omstændigheder kunne indgå i vurderingen af, om der er en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed.

Et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, vil alene kunne meddeles, når den adfærd, der begrundet påbuddet, er udvist i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Det er således en forudsætning, at den udviste adfærd har en vis tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed.

Begrebet ”i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed” skal forstås i overensstemmelse med begrebet i lovens § 2, stk. 1, hvorefter en person kan blive meddelt karantæne, når en bestemt adfærd er udvist i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Det indebærer, at adfærd, der er udvist på et fodboldstadion, under transporten til eller fra en kamp – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation eller på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden, vil kunne danne grundlag for bortvisning.

Der vil endvidere kunne være tale om adfærd, der er begået før kampdagen, men som har tæt tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed. Det vil navnlig være tilfældet, hvor fangrupper i dagene op til kampdagen søger konfrontation med andre fans, arrangerer slagsmål eller søger at forøve hærværk f.eks. ved at overmale stadion. Dette vil kunne danne grundlag for bortvisning af de pågældende fans, forudsat at der er tale om en arrangeret, planlagt og udført aktion, som har relation til idrætsbegivenheden. Det kan således ikke danne grundlag for bortvisning, at to fans ved en tilfældighed kommer op og slås i dagene op til kampen, at to fangrupperinger ved en tilfældighed støder ind i hinanden, hvorved der opstår uroligheder, eller hærværk, som ikke har relation til idrætsbegivenheden. Det vil heller ikke være grundlag for bortvisning, at der f.eks. er planlagt en slåskamp, som dog aldrig bliver afholdt.

I overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip forudsættes det, at meddelelsen af et påbud efter § 8 d, stk. 1, kræver, at politiet vurderer, at mindre indgribende midler ikke skønnes at være tilstrækkelige til at afværge faren. Dette skal i øvrigt ses i sammenhæng med politiets almindelige indgrebsmuligheder efter politilovens § 5, stk. 2, hvorefter politiet kan foretage en række forskellige indgreb af varierende

rende intensitet. Der kan derfor tænkes situationer, hvor politiet vil kunne afværge faren ved brug af et mindre indgribende middel efter § 5, stk. 2.

Det er dog ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at politiet forinden afgørelsen om at meddele et påbud efter § 8 d, stk. 1, skal have meddelt forudgående advarsel, påbud efter § 5, stk. 2, eller på lignende måde forsøgt at afværge faren, men det vil kunne indgå som et moment i politiets vurdering af, om der er andre og mindre indgribende midler, der vil være mere egnede til at afværge faren.

Vurderingen af, hvilke indgreb der bør iværksættes, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil f.eks. være relevant at overveje ved optræk til vold, hærværk, slagsmål mellem fangrupperinger, maskerede personer, personer i besiddelse af maskering eller pyroteknik (f.eks. romerlys) i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, hvor et påbud efter § 5, stk. 2, om at bringe adfærden til ophør eller om at forlade et område i en vis rum tid ikke vurderes at være tilstrækkelige midler til at afværge faren.

Det afgørende vil være, om der er grund til at tro, at faren fortsat vil være til stede, hvis der ikke gribes ind med et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, eller hvis der er grund til at tro, at den adfærd, der giver anledning til faren, vil gentage sig i forbindelse med afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende fremstår særligt beruset eller påvirket, og pågældende af den grund har svært ved at styre sine handlinger eller sit temperament, eller hvis pågældende i øvrigt fremstår konfliktsøgende. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, om pågældende udviser en truende eller intimiderende adfærd over for andre i området. Det er dog ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at den udviste adfærd skal have karakter af en strafbar handling.

Hvis en eller flere personer udviser almindelig støjende adfærd, vil det i almindelighed være relevant at anvende mindre indgribende midler end et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, i forsøg på at afværge faren.

2.3.3.2. Geografisk og tidsmæssig udstrækning samt administration

Et påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil indebære, at modtageren af påbuddet ikke må opholde sig eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted – det være sig inden- eller udendørs – hvor idrætsbegivenheden afholdes. De 500 meter regnes fra stadionområdet (dvs. stadions perimeter). Hvis der ikke forefindes et egentligt stadion, regnes de 500 meter

UDKAST

fra det areal, hvor selve idrætsbegivenheden afvikles. Påbuddets tidsmæssige udstrækning vil gælde fra tidspunktet for påbuddets meddelelse, dog tidligst 6 timer inden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden.

Den geografiske og tidsmæssige udstrækning svarer til reglerne om generel karantæne i lovens § 2, stk. 4.

Det forudsættes, at politiet i forbindelse med påbuddets meddelelse vejleder den pågældende om påbuddets indhold og udstrækning. Endvidere vil politiet, hvis der konkret skønnes at være behov herfor, f.eks. på grund af den pågældendes tilstand, kunne vise den pågældende ud af området, hen til den nærmeste togstation eller hjem, hvis den pågældende har bopæl i området.

Påbuddet omfatter »ophold eller færden« inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, hvorved forstås alle steder med almindelig adgang, jf. ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1. Ved ophold forstås, at en person står stille eller bevæger sig omkring i det omfattede område. Det forhold, at den pågældende ikke må tage ophold eller færdes i området, vil endvidere indebære, at den pågældende som det klare udgangspunkt heller ikke må passere igennem området.

Hvis en person, der bor i det pågældende område, har fået meddelt et påbud, vil den pågældende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i lokalområdet uden for området. Den pågældende vil således kunne passere igennem området, f.eks. med henblik på at foretage indkøb uden for området, men vil ellers ikke kunne færdes frem og tilbage eller tage ophold i området. Hvis helt ekstraordinære forhold gør sig gældende, f.eks. behov for at søge akut sundhedsfaglig hjælp eller lignende inden for området, vil den pågældende kunne opholde sig i området, når det er påkrævet for at modtage den fornødne hjælp. Dette gælder både for personer med og uden bopæl inden for området.

Det forudsættes, at påbuddet i udgangspunktet alene vil omfatte det område, hvor den påbudsbegrundende adfærd er udvist. Politiet kan dog efter en konkret vurdering bestemme, at påbuddet skal gælde flere stadionområder i samme tidsrum, det vil sige tidligst 6 timer inden, og indtil 6 timer efter, at den bestemte idrætsbegivenhed er afviklet. Det afgørende for politiets vurdering vil være, om der er grund til at tro, at den adfærd, der giver anledning til faren, vil gentage sig i andre områder i tidsrummet, således at et påbud i det pågældende område ikke er tilstrækkeligt. Der vil navnlig skulle lægges vægt på, om det område, hvor den påbudsbegrundende adfærd er udvist, geografisk ligger tæt på et eller flere andre områder, hvor der i samme tids-

UDKAST

rum afholdes en anden bestemt idrætsbegivenhed, og om den pågældende således uden større besvær vil kunne indfinde sig i et nyt område.

Dette kunne være tilfældet i hovedstadsområdet, hvor der kan afvikles flere idrætsbegivenheder på samme dag i forlængelse af hinanden, og hvor der geografisk ikke er langt mellem områderne, hvor idrætsbegivenhederne afvikles.

Meddelelse af et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Dette indebærer, at adressaten for afgørelsen tildeles en række partsbeføjelser, f.eks. ret til partshøring.

Efter forvaltningsloven kan en række af partsbeføjelserne imidlertid fraviges konkret, f.eks. hvis adressatens interesse i at kunne udnytte de pågældende partsbeføjelser findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige interesser, jf. f.eks. forvaltningslovens § 8, stk. 2 (partsrepræsentation), § 19, stk. 2, nr. 3 (partshøring), og § 21, stk. 2, nr. 2 (udtaleret). Fravigelse af partsbeføjelserne forudsætter, at myndigheden i hvert enkelt tilfælde foretager en konkret afvejning af på den ene side adressatens interesse i at opnå den pågældende partsbeføjelse og på den anden side de væsentlige hensyn til offentlige interesser.

Hvad angår de konkrete afgørelser om bortvisning må det antages i almindelighed at udgøre et tungtvejende hensyn, at afgørelserne vil skulle træffes hurtigt ”på stedet” med henblik på at afværge fare for den offentlige orden eller for enkeltpersoner og den offentlige sikkerhed. Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at betingelserne for at fravige en række af partsbeføjelserne i almindelighed vil være til stede ved en afgørelse om meddelelse af et påbud efter den foreslåede bestemmelse.

En adressat for afgørelsen vil dog kunne udnytte sine beføjelser som part til efterfølgende at anmode politiet om partsaktindsigt efter forvaltningslovens §§ 9-18 i de dokumenter, der vedrører adressatens sag, ligesom adressaten efterfølgende også vil kunne forlange en skriftlig begrundelse for afgørelsen efter forvaltningslovens § 23.

Politiets meddelelse af påbud vil ikke kunne påklages til Rigspolitiet eller Justitsministeriet. Påbud om bortvisning gælder kun for et mindre afgrænset område og i et meget begrænset tidsrum. Når der henses til indgrebets begrænsede intensitet, og til at domstolene vil kunne prøve lovligheden af påbuddet under en eventuel straffesag om overtrædelse af påbuddet, finder Justitsministeriet det ubetænkeligt at afskære adgangen til administrativ rekurs.

Afgørelsen vil kunne indbringes for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

2.3.3.3. Straf for manglende efterkommelse af et påbud

Det foreslås, at en manglende efterkommelse af politiets påbud om at forlade området i medfør af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 8 d, straffes med bøde jf. den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4.

Det forudsættes i den forbindelse, at straffen for overtrædelse af et påbud som udgangspunkt fastsættes til en bøde på 3.000 kr.

Fastsættelse af straffen vil dog bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.4. Tilbageholdelse af bestemte tilskuersktioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

Det følger af § 8 a i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet kan meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, hvis afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der kan opstå uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 636 af 12. juni 2013. Bestemmelsen blev indsat på baggrund af en evaluering af de hidtidige erfaringer med lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder foretaget af Rigspolitiet i 2012.

Rigspolitiet pegede i evalueringen på, at der var behov for at supplere de gældende bestemmelser i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder med en mulighed for, at politiet også at kunne meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, jf. Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 208 som fremsat, side 16. Det var i den forbindelse Rigspolitiets erfaring, at der i relation til enkelte konkrete kampe, hvor risikoen for sammenstød mellem fangrupperinger er særlig høj, kan være behov for tillige at kunne meddele påbud om forhold, som ikke ud fra en almindelig sproglig forståelse vedrører den sikkerhedsmæssige in-

UDKAST

dretning af stadion, men som relaterer sig til den sikkerhedsmæssige afvikling, herunder brug af videoovervågningsudstyr på stadionområdet og påbud om anvendelse af tilstrækkeligt antal kontrollører.

Justitsministeriet fandt på baggrund af Rigspolitiets evaluering, at der burde indsættes en bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der giver politiet mulighed for at give arrangører påbud med hensyn til den sikkerhedsmæssige afvikling af fodboldkampe.

Det er en forudsætning for, at politiet kan meddele et påbud efter bestemmelsen, at politiet på baggrund af de foreliggende oplysninger vurderer, at afviklingen af begivenheden indebærer en særlig risiko for, at der opstår uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre, og at der kan peges på konkrete forhold i relation til den sikkerhedsmæssige afvikling af begivenheden, som kan forbedres.

Der skal endvidere foretages en selvstændig, konkret vurdering af, om de foranstaltninger, som påbuddet indebærer, vil bidrage til at mindske risikoen for, at der opstår uroligheder. Der skal tillige foretages en proportionalitetsvurdering, herunder i lyset af de omkostninger, som en efterkommelse af påbuddet vil påføre den pågældende arrangør.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter desuden, at politiet forinden – ved at gå i dialog med den pågældende arrangør m.v. – har forsøgt at nå til enighed om iværksættelse af de fornødne sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Der kan i medfør af bestemmelsen bl.a. meddeles påbud om antallet af kontrollører, kontrollørernes udførelse af deres opgaver, hvordan forskellige fanggrupperinger skal ankomme til og forlade stadion og om brug af tv-overvågningsudstyr, jf. Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 208 som fremsat, side 17.

Bestemmelsen ses kun sjældent benyttet i praksis, idet politiets henstillinger som regel efterkommes af arrangøren eller bliver afklaret gennem dialog. Bestemmelsen kan dog benyttes ved, at politiet giver arrangøren påbud om, hvilken rute fanggrupperingerne skal benytte til og fra stadion.

Det følger af § 8 b, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet kan meddele påbud om, at afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

UDKAST

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 636 af 12. juni 2013. Denne bestemmelse blev tillige indsat på baggrund af Rigspolitiets evaluering af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder fra 2012.

I evalueringen anførte Rigspolitiet, at erfaringerne viser, at visse af de såkaldte højrisikokampe er forbundet med en særlig risiko for mere omfattende uroligheder, og at det politimæssige ressourceforbrug er meget betydeligt i forbindelse med denne slags kampe, ligesom der kan være store gener for omkringboende forbundet med optakten til og afviklingen af disse kampe. Rigspolitiet vurderede i den forbindelse, at det kan have væsentlig betydning for risikoen for mere omfattende uro, hvilket tidspunkt på dagen kampen afvikles.

Rigspolitiet anbefalede på denne baggrund, at der burde indsættes en udtrykkelig hjemmel til, at politiet kan give påbud om at flytte afviklingstidspunktet for fodboldkampe, der er omfattet af loven, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed, jf. Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 208 som fremsat, side 16.

Justitsministeriet fandt på baggrund af Rigspolitiets evaluering og henset til, at et påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder efter omstændighederne vil kunne udgøre et ikke-ubetydeligt indgreb for navnlig vedkommende arrangør m.v., at der burde indsættes en selvstændig bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der giver politiet mulighed for at give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder, jf. Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 208 som fremsat, side 17.

Muligheden for at flytte afviklingstidspunktet er forbeholdt helt særlige tilfælde, hvor politiet på baggrund af alle foreliggende oplysninger – herunder konkrete efterretninger om den forestående begivenhed og erfaringerne fra afviklingen af tilsvarende begivenheder – vurderer, at der er en særligt nærliggende risiko for mere voldsomme uroligheder. Det er samtidig en forudsætning, at det politifagligt vurderes, at flytning af afviklingstidspunktet konkret vil bidrage til at afværge faren, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler.

Det forudsættes, at der – inden der bliver tale om meddelelse af påbud om flytning af afviklingstidspunktet – finder en dialog sted mellem politiet og den pågældende arrangør m.v. med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangørerne.

Bestemmelsen berører ikke politiets mulighed for at gribe ind ud fra almindelige nødretlige betragtninger.

Påbud om flytning af afviklingstidspunkt meddeles af politidirektøren efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet, og der er efter § 8 b, stk. 3, en særlig adgang til domstolsprøvelse af et påbud efter § 8 b, stk. 1.

2.4.1.2. Politiloven

Lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019 (politiloven), som senest ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022, regulerer mere generelt politiets indgrebsmuligheder, bl.a. i forbindelse med fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt ved fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

Det følger således af politilovens § 4, stk. 1, at politiet har til opgave at forebygge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at det kan ske ved at rydde og afspærre områder samt etablere adgangskontrol til områder.

Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor der ikke foreligger en konkret og nærliggende fare, men hvor omstændighederne i øvrigt tilsiger, at der er behov for en politimæssig indsats i form af forebyggende foranstaltninger med henblik på at regulere borgernes adfærd, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 5915. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at forebyggelse af ”fare for forstyrrelse af den offentlige orden” kan foreligge ved arrangementer, som indebærer risiko for voldelige sammenstød mellem forskellige grupperinger. Det kan f.eks. være ved fodboldkampe, der indebærer risiko for sammenstød mellem tilhængere af de forskellige fodboldhold. Politiet kan i sådanne tilfælde på forhånd afspærre områder for at holde disse grupperinger adskilt eller foretage adgangskontrol ved indgangen til området for at finde kasteskyts eller lignende.

Bestemmelsen kan ikke bruges af politiet til på forhånd at give påbud til arrangøren af en bestemt idrætsbegivenhed om, at bestemte tilskuere skal tilbageholdes på stadion i forbindelse med idrætsbegivenheden.

Efter politilovens § 5, stk. 1, har politiet til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offent-

lige sikkerhed. Dette omfatter f.eks. uroligheder i tilknytning til fodboldkampe.

Politilovens § 5, stk. 2, angiver nogle af de indgreb, som politiet kan foretage for at afværge fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed. Der henvises endvidere til pkt. 2.3.1.1.

Det fremgår af bemærkningerne, at politiets indgreb forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. Hvorvidt der foreligger den til et indgreb fornødne fare, afhænger af en konkret vurdering af situationen, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 5917. Det følger endvidere af bemærkninger, at forstyrrelse af den offentlige orden f.eks. kan være uroligheder i tilknytning til fodboldkampe.

Vurderingen af, hvilke indgreb der bør iværksættes, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen. Politiet vil i en given situation, hvor der er behov for foranstaltninger til at afværge fare, skulle anvende det mindst indgribende middel.

Bestemmelsen indebærer, at politiet i praksis vil kunne give påbud om, at tilskuere skal blive på stadion, såfremt der under kampen udvikler sig en konkret og nærliggende fare for uroligheder.

Desuden følger det af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at politiet alene må foretage indgreb, i det omfang indgrebet er proportionalt i forhold til den fare, der truer de politiretlige beskyttelsesinteresser (orden og sikkerhed).

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Når en fodboldkamp afsluttes, er der mange tilskuere, der på samme tid skal hjem fra kampen, hvilket øger risikoen for uroligheder. I dele af Europa bliver hjemme- og udebanetilskuere adskilt i forbindelse med afgang fra stadion, og det vurderes at være et tiltag, som har en øjeblikkelig effekt i forhold til risikoen for uroligheder umiddelbart efter kampens afslutning.

Det er på den baggrund ekspertgruppens vurdering, at politiet skal kunne beslutte at bestemte grupper og afsnit af tilskuere skal tilbageholdes efter kampafslutning i forbindelse med højrisikokampe, og at denne afgørelse bør kunne træffes på forhånd baseret på hidtidige erfaringer fra kampe mellem de implicerede klubber eller på baggrund af konkrete efterretninger.

Som der er redegjort for under pkt. 2.4.1.1., kan politiet i medfør af § 8 a i lov om bestemte idrætsbegivenheder meddele påbud om den sikkerheds-

mæssige afvikling af bestemte idrætsbegivenheder. Det fremgår, at det bl.a. vil kunne blive aktuelt at meddele påbud om, hvordan forskellige fangrupperinger skal ankomme til og forlade stadion. Bestemmelsen ses kun sjældent benyttet i praksis, men kan benyttes til påbud om, hvilken rute fangrupperingerne skal benytte til og fra stadion, og bruges derfor ikke til påbud om tilbageholdelse af tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes.

Som der er redegjort for under pkt. 2.4.1.2., kan politiet i medfør af politiloven bl.a. meddele påbud, hvis det er nødvendigt for at afværge en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. De indgrebsmuligheder, som politiloven giver, finder også anvendelse i relation til uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, hvis betingelserne herfor konkret er opfyldt. Der vil i den forbindelse efter omstændighederne kunne meddeles påbud vedrørende afviklingen af fodboldkampe. Politilovens regler er generelle og tager således ikke særligt sigte på afviklingen af fodboldkampe.

Justitsministeriet finder, at tilbageholdelse af bestemte grupper og/eller afsnit efter kampen er et effektivt redskab til at mindske uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. Politiet er ofte inden kampen bekendt med, om der ved den pågældende kamp vil være optakt til uroligheder. Et forudgående påbud giver politiet mulighed for at gå i konstruktiv dialog med arrangøren om afviklingen af den pågældende kamp. Derudover kan klubbernes fans indrette sig efter påbuddet, når det gives, inden kampen afvikles, således at de kan vælge ikke at møde op til kampen, såfremt de ikke ønsker at blive tilbageholdt på stadion efter kampen. Justitsministeriet er derfor enig med ekspertgruppen i, at politiet bør have mulighed for på forhånd at meddele et påbud om, at bestemte grupper og/eller afsnit vil blive tilbageholdt efter kampen.

På baggrund af ovenstående og henset til, at et påbud vil udgøre et indgreb af en vis intensitet over for både tilskuere og arrangører, finder Justitsministeriet, at der bør indsættes en selvstændig bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der giver politiet mulighed for at meddele påbud om, at arrangøren skal sikre, at bestemte tilskuersektioner skal blive på stadion efter afvikling af den bestemte idrætsbegivenhed.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 8 e, hvorefter politiet får hjemmel til forud for afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed at kunne give påbud om, at arran-

gøren skal sikre at bestemte tilskuersektioner skal blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed. Det kan efter en konkret vurdering være såvel udebane- som hjemmebanetilskuere, der vil skulle blive på stadion efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 8.

2.4.3.1. Betingelser for at meddelelse af et påbud

Det er en betingelse for at meddele et påbud efter den foreslåede bestemmelse, at der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Hvorvidt der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre, vil bero på en konkret vurdering. Der vil i den forbindelse kunne lægges vægt på politiets generelle viden om de implicerede klubber og deres fanggrupperinger samt hidtidige erfaringer fra kampe mellem de implicerede klubber, herunder om der foreligger en rivalitet mellem fanggrupperingerne til de pågældende klubber, der tidligere har givet anledning til uroligheder. Der vil også kunne lægges vægt på eventuelle konkrete efterretninger, som politiet er i besiddelse af, der vedrører den konkrete kamp.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvor politiet op til en bestemt idrætsbegivenhed modtager konkrete efterretninger om, at fanggrupperinger har planlagt en voldelig konfrontation efter kampen, at der er tale om en bestemt idrætsbegivenhed, som erfaringsmæssigt giver anledning til uroligheder som følge af fjendskabet mellem de to holds fanggrupperinger, eller konkrete erfaringer med, at tilskuere søger ud fra stadion i forbindelse med afslutningen af en kamp for at søge at komme i slagsmål med tilskuere fra det andet hold.

I disse situationer vil der efter omstændighederne kunne foreligge en særlig risiko for uroligheder fra tilskuere eller andre, der gøre det muligt at pålægge arrangøren at tilbageholde bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afvikling af den bestemte idrætsbegivenhed. Det er en forudsætning, at det politifagligt vurderes, at tilbageholdelsen konkret vil bidrage til at afværge risikoen, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler.

Det forudsættes, at der – inden der bliver tale om meddelelse af påbuddet – finder en dialog sted mellem politiet og den pågældende arrangør m.v. med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko. Det forudsættes endvidere, at det gennem dialog besluttet, hvilke tilskuersektioner der skal blive på det sted, hvor idrætsbe-

givenheden afholdes efter afvikling af begivenheden. Det kan efter en konkret vurdering være såvel udebane- som hjemmebanetilskuere, der påbydes at blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed. Det forudsættes dog, at der ved vurderingen af, hvilke tilskuersektioner der skal tilbageholdes, lægges vægt på, at ikke flere tilskuere end nødvendigt bliver omfattet af påbuddet.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangøren.

Tilbageholdelsen må ikke udtrækkes ud over 1 time efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed. Tilbageholdelsens tidsmæssige udstrækning må dog ikke være længere end påkrævet i forhold til at undgå uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Påbuddets udstrækning vil skulle meddeles i forbindelse med meddelelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke politiets muligheder for at gribe ind ud fra de indgrebsmuligheder, politiet har efter anden lovgivning, herunder politiloven, eller ud fra almindelige nødretlige betragtninger.

2.4.3.2. Administration og straf for manglende efterkommelse af et påbud

Påbud om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes træffes af politidirektøren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil. Påbuddet skal indeholde en begrundelse for meddelelsen af påbuddet samt en beskrivelse af, hvilke tilskuersektioner der skal tilbageholdes, og hvad den tidsmæssige udstrækning af tilbageholdelsen forventes at være.

Det forudsættes, at afgørelsen om påbud som udgangspunkt træffes senest i forbindelse med, at billetsalget til den pågældende idrætsbegivenhed starter. Et påbud kan dog meddeles på et senere tidspunkt, såfremt politiet først efter igangsættelse af billetsalget er kommet i besiddelse af konkrete efterretninger om uroligheder. Henset til arrangørens mulighed for at overholde påbuddet, forudsættes det, at påbuddet ikke meddeles samme dag, som kampen afholdes.

Påbuddet meddeles til arrangøren af den bestemte idrætsbegivenhed, som skal foretage de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de bestemte tilskuersektioner bliver på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.

Arrangøren, der har modtaget påbuddet, skal oplyse om påbuddet i forbindelse med billetsalget til den bestemte idrætsbegivenhed. Arrangøren skal desuden oplyse om påbuddet til de personer, der allerede har købt billet eller har sæsonkort til den bestemte sektion på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes. Politiet skal endvidere oplyse om påbuddet på politi.dk.

Meddelelse af et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Dette indebærer, at adressaten for afgørelsen, dvs. arrangøren, tildeles en række partsbeføjelser, f.eks. ret til partshøring. Derimod må de personer, der har købt eller køber billet til tilskuersktioner omfattet af påbuddet, antages ikke i almindelighed at opnå partsstatus, idet de ikke vil være tilstrækkeligt individuelt berørt heraf.

Politiets meddelelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Klagen vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Det foreslås, at en arrangør, der ikke efterkommer et påbud om at tilbageholde bestemte sektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes i medfør af den foreslåede bestemmelse § 8 e, vil kunne straffes i overensstemmelse med lovens straffebestemmelser, jf. den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4.

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

3.1. Bortvisning af personer i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed

Efter artikel 2, stk. 1, i 4. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) skal enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, have ret til inden for dette område at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

Denne ret er imidlertid ikke absolut. Efter artikel 2, stk. 3, kan der gøres indgreb i retten, når indgrebet er i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund (krav om proportionalitet) af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Den foreslåede hjemmel for politiet til at kunne meddele påbud om at forlade og ikke tage ophold eller færdes inden i et område, hvor en idrætsbegivenhed finder sted, efter den foreslåede bestemmelse i § 8 d i lov om sik-

UDKAST

kerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, vil udgøre et indgreb i personers ret til bevægelses- og opholdsfrihed efter artikel 2 i 4. Tillægsprotokol til EMRK.

Den foreslåede ordning indebærer, at politiet i forbindelse med afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed vil få hjemmel til med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed at meddele påbud til en person om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbuddet kan meddeles, når den adfærd, der begrundet påbuddet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden. Påbuddet gælder fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 2.3.2., er formålet med ordningen at undgå vold, overfald og hærværk både på og uden for stadion i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder. Hærværk og anden voldelig adfærd vil i visse tilfælde kunne undgås, hvis det, inden urolighederne eskaleres, lykkes politiet at få potentielle uromagere væk fra området, hvor kampen spilles, og hvor der er risiko for vold, hærværk eller konfrontationer. Forslaget vil således varetage hensynene til den offentlige tryghed, opretholdelse af den offentlige orden, forebyggelse af forbrydelse og hensynet til beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

Justitsministeriet vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage de nævnte hensyn.

Ministeriet har herved lagt vægt på, at et påbud om at forlade og ikke tage ophold eller færdes i det område, hvor idrætsbegivenheden finder sted, vil skulle meddeles af politiet på baggrund af en konkret vurdering af, om der kan konstateres en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller for enkeltpersoners sikkerhed. Der er herudover lagt vægt på, at meddelelsen af et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder vil skulle udøves i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvilket betyder, at meddelelsen af et påbud kræver, at politiet vurderer, at mindre indgribende midler ikke skønnes at være tilstrækkelige til at afværge faren, jf. nærmere i lovforslagets pkt. 2.3.3.1. Endvidere har ministeriet lagt vægt på, at der er en direkte sammenhæng mellem påbuddets geografiske udstrækning og den idrætsbegivenhed, som adfærden, der begrundet påbuddet, er udvist i forbindelse med. Ministeriet har desuden lagt vægt på, at

påbuddet ikke forhindrer almindelig færden i området, og at påbuddet dermed ikke indskrænker personers muligheder for at gå i området i det omfang, tilstedeværelsen er nødvendig i forbindelse med et ærinde i området eller for at nå frem til et bestemmelsessted i eller i nær tilknytning til området. Endelig har ministeriet lagt vægt på, at den tidsmæssige udstrækning af påbuddet vil begrænse sig til tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter, at idrætsbegivenheden er afviklet.

Det forhold, at et påbud i praksis ofte må antages at blive meddelt over for personer, der har købt billet til en idrætsbegivenhed – og som derved forhindres i at indløse billetten – kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke føre til et andet resultat. Ministeriet har herved lagt vægt på, at påbuddet alene vil kunne meddeles over for personer, hvis der på baggrund af de pågældendes egen adfærd kan konstateres konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller for enkeltpersoners sikkerhed. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af artikel 2 i 4. Tillægsprotokol til EMRK.

3.2. Tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes

Efter artikel 5, stk. 1, i EMRK har enhver ret til frihed og personlig sikkerhed. Ingen må berøves friheden undtagen i en række i bestemmelsen oplyste tilfælde og i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde.

Det fremgår af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen), at der ved vurderingen af, om en foranstaltning er en frihedsberøvelse i artikel 5's forstand, tages udgangspunkt i den konkrete situation, og denne vurderes ud fra en flerhed af kriterier, herunder foranstaltningens karakter, varighed og udførelsesmåde, jf. Domstolens dom af 14. oktober 1999 i *Riera Blume m.fl. mod Spanien*, pr. 28.

Metoder til at kontrollere en gruppe af personer, herunder politiafspærringer, vil efter omstændighederne kunne udgøre frihedsberøvelse, jf. Domstolens dom af 15. marts 2012, *Austin mod Storbritannien*. Det vil efter omstændighederne kunne tale for, at der er tale om frihedsberøvelse, hvis en restriktiv tvangsforanstaltning opretholdes, selvom den ikke længere er nødvendig, jf. pr. 68.

Den foreslåede ordning om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter den foreslåede § 8 e i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder vurderes herefter efter om-

UDKAST

stændighederne at kunne udgøre et indgreb i retten til frihed efter EMRK artikel 5.

Ordningen vil indebære, at politiet kan meddele påbud om at tilbageholde bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed. Meddelelse af et sådant påbud forudsætter, at der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Tilbageholdelsen må ikke udstrækkes ud over 1 time efter afviklingen af idrætsbegivenheden.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 2.4.2., er formålet med bestemmelsen at tilbageholde bestemte tilskuergrupper og/eller afsnit efter kampen i forbindelse med højrisikokampe, hvilket har til formål at mindske uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder. Forslaget giver endvidere politiet mulighed for at gå i konstruktiv dialog med arrangøren om afviklingen af den pågældende kamp i tilfælde, hvor politiet allerede inden kampen er bekendt med, at der ved kampen vil være optakt til uroligheder. Bestemmelsen vil således skulle benyttes med henblik på i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder at forhindre fangrupperinger i at deltage i voldelige uroligheder og vil således varetage et hensyn til at forhindre bestemte personer i at begå en forbrydelse.

Det følger af Domstolens praksis, at administrativ frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen som præventiv foranstaltning, herunder i forbindelse med uroligheder ved fodboldkampe, kan ske, hvis foranstaltningen opfylder en række garantier for at være forenelig med EMRK. Der stilles bl.a. krav om lovlighed, beskyttelse mod vilkårlighed, at foranstaltningen skal angå en konkret og specifik forbrydelse, at der skal være tilstrækkelig grund til at antage, at personen vil begå forbrydelsen, samt at foranstaltningen skal være nødvendig, jf. Domstolens dom af 22. oktober 2018 i sagen *S., V. og A. mod Danmark*, pr. 128-136, hvori EMRK artikel 5, stk. 1, litra c, blev fortolket. Efter EMRK artikel 5, stk. 1, litra c, kan der ske lovlig anholdelse eller anden frihedsberøvelse af en person med det formål at stille ham for den kompetente retlige myndighed, når der er begrundet mistanke om, at han har begået en forbrydelse, eller rimelig grund til at anse det for nødvendigt at hindre ham i at begå en forbrydelse eller i at flygte efter at have begået en sådan.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner opfylder de nævnte garantier.

Ministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at et påbud om at tilbageholde af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en idrætsbegivenhed vil skulle meddeles af poli-

tiet på baggrund af en konkret vurdering af, om der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere i forbindelse med idrætsbegivenheden, herunder hvis politiet har modtaget konkrete efterretninger om, at fangrupperinger har planlagt en større voldelig konfrontation efter kampen. Der er herudover lagt vægt på, at muligheden for at meddele påbud efter den foreslåede § 8 e i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder alene forudsættes anvendt efter en dialog med arrangøren af begivenheden med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko. Ministeriet har desuden lagt vægt på, at ordningen alene vil skulle anvendes i det omfang, det er nødvendigt for at undgå risiko for uroligheder. Ordningen vil således være forbeholdt helt særlige tilfælde, hvor politiet på baggrund af alle foreliggende oplysninger vurderer, at der er særligt risiko for uroligheder. Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at der ved vurderingen af, hvilke sektioner af tilskuere der skal tilbageholdes, skal lægges vægt på, at ikke flere tilskuere end nødvendigt bliver omfattet af påbuddet, jf. nærmere lovforslagets pkt. 2.4.3.1. Endelig har Justitsministeriet lagt vægt på, at arrangøren forudsættes at informere tilskuerne om det meddelte påbud i forbindelse med billetsalget eller – hvis afgørelsen om at meddele påbud træffes senere end billetsalget starter – ved direkte henvendelse til de personer, der har købt billet til idrætsbegivenheden. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 5.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre økonomiske konsekvenser af et begrænset omfang på Justitsministeriets område. Udgifterne forventes afholdt inden for de relevante myndigheders eksisterende økonomiske ramme.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Eventuelle påbud, som meddeles af politiet i medfør af den foreslåede bestemmelse om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, vil kunne medføre visse begrænsede udgifter for arrangørerne af de omfattede begivenheder.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Om forholdet til databeskyttelsesforordningen, se ovenfor pkt. 2.2.1.2. Det er Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ligger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. februar 2023 til den 14. marts 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Det er Justitsministeriets vurdering, at eventuelle påbud, som meddeles af politiet i medfør af en den foreslåede bestemmelse om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, vil kunne medføre visse begrænsede udgifter for arrangørerne af de omfattede begivenheder.

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Politiet kan i medfør af § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden. For at kunne meddele generel karantæne i medfør af § 2, stk. 1, skal to betingelser være opfyldt. Der skal foreligge en begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en af de i § 2, stk. 1, nr. 1, opregnede lovovertrædelser. Derudover er det en betingelse, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Det er således en betingelse, at der for så vidt angår de i § 2, stk. 1, nr. 1, opregnede lovovertrædelser består en gentagelsesrisiko.

Ud over muligheden for at meddele karantæne efter § 2, stk. 1, gælder der efter § 2, stk. 2, en lettere adgang til at meddele generel karantæne i visse tilfælde. Det fremgår således af lovens § 2, stk. 2, at der kan meddeles en generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, om gentagelsesrisiko, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det. Undtagelsen i § 2, stk. 2, omfatter alene de opregnede lovovertrædelser i bestemmelsen.

Det foreslås at tilføje restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden), straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), og 288 (røveri) samt lov om knive og blankvåben m.v. i § 2, *stk. 1, nr. 1*.

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, nr. 1, indebærer, at der som noget nyt vil kunne meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har begået overtrædelse af restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden), straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), 288 (røveri) eller lov om knive og blankvåben m.v. i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed.

UDKAST

For så vidt angår restaurationslovens § 32 (forstyrrelse af den offentlige orden) vil en begrundet mistanke ikke i sig selv kunne danne grundlag for en generel karantæne, idet betingelsen i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, også skal være opfyldt.

I forhold til straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), 288 (røveri) og lov om knive og blankvåben m.v. vil politiet som udgangspunkt også skulle pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, idet det dog bemærkes, at bestemmelserne tillige foreslås indsat i stk. 2, således at der – hvis forholdets grovhed tilsiger det – vil kunne meddeles generel karantæne uanset gentagelsesrisiko, jf. også bemærkningerne til nr. 2.

Endelig er det en forudsætning for meddelelse af generel karantæne, at opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt, jf. lovens § 2, stk. 1. Politiet skal således foretage en konkret og individuel vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 2, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det. Undtagelsen i § 2, stk. 2, omfatter alene de lovovertrædelser, der er opregnet i stk. 2, herunder vold og trusler mod personer i offentlig tjeneste m.v., maskeringsforbuddet og hærværk.

Bestemmelsen fraviger således udgangspunktet i lovens § 2, stk. 1, om, at det er en betingelse for meddelelse af generel karantæne, at der foreligger en gentagelsesrisiko i det konkrete tilfælde.

Det foreslås at tilføje straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), og 288 (røveri) samt lov om knive og blankvåben m.v. i § 2, *stk. 2*.

UDKAST

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, indebærer, at politiet i tilfælde, hvor den begrundede mistanke vedrører straffelovens §§ 119 b, stk. 1 (angreb med genstande mod personer i offentlig tjeneste), 133 (fremkaldelse af opløb m.v.), 134 a (deltagelse i slagsmål m.v.), 260, stk. 1 (ulovlig tvang), 288 (røveri) eller lov om knive og blankvåben m.v., kan meddele generel karantæne, selvom betingelsen om gentagelsesrisiko ikke er opfyldt.

Efter den foreslåede ændring stilles der således ikke krav om, at politiet skal kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Det er dog en forudsætning, at forholdets grovhed tilsiger, at gentagelseskravet ikke skal gælde. Betingelsen vil i almindelighed være opfyldt, når der er tale om begrundet mistanke om fremkaldelse af opløb og slagsmål på vej til og fra stadion samt inde på stadion, hvor trygheden for almindelige tilskuere er særligt udsat. Derudover vil betingelsen i almindelighed være opfyldt, hvis en person kaster fyrværkeri, sten eller lignende mod politiet eller kontrollører.

Betingelsen vil i almindelighed også være opfyldt i de tilfælde, hvor hooligans i tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed mødes med det formål at indlede slagsmål, eller f.eks. i de tilfælde, hvor en person ved trusler om vold eller fysisk vold fratager andre fans deres beklædningsgenstande. Derudover vil grovhedskriteriet typisk være opfyldt ved overtrædelse af lov om knive og blankvåben m.v.

Kravet om forholdets grovhed vil derimod som udgangspunkt ikke være opfyldt i det tilfælde, hvor den pågældende alene har haft en perifer rolle i lovovertrædelsen.

Politiet skal endvidere foretage en konkret og individuel vurdering af, om det af hensyn til opretholdelse af ro og orden er nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. § 2, stk. 1.

Det må dog antages, at dette krav – som følge af forholdets grovhed – i almindelighed vil være opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 6, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet til autoriserede kontrollører kan videregive oplysninger om,

UDKAST

hvilke personer der af politiet er meddelt en generel karantæne efter lovens § 2, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantæner.

Efter § 6, stk. 4, kan justitsministeren fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 1. Endvidere kan justitsministeren fastsætte regler om autoriserede kontrollørers behandling af oplysninger modtaget i medfør af stk. 1.

Herudover følger det af lovens § 6 a, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om, hvilke personer der er meddelt privat karantæne, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve sådanne karantæner.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at personoplysninger lovligt kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det foreslås at tilføje et nyt *stk. 2* i lovens § 6, hvorefter politiet får en særskilt hjemmel til at videregive oplysninger om navn, adresse og fødselsdato, som politiet har indhentet efter retsplejelovens § 750, 2. pkt., til autoriserede kontrollører, hvis videregivelsen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner. Bestemmelsen indebærer, at idrætsklubbers autoriserede kontrollører – i det nødvendige omfang – modtager oplysninger fra politiet, med henblik på at identificere en person, som har overtrådt klubbens interne ordensreglement.

Det er en betingelse for politiets videregivelse af oplysninger til de autoriserede kontrollører, at videregivelsen sker med henblik på at tildele eller håndhæve private karantæner. Bestemmelsen forudsættes bl.a. anvendt i den situation, hvor en autoriseret kontrollør har konstateret, at en uidentificeret person har overtrådt en eller flere bestemmelser i idrætsklubbens interne ordensreglement, og at denne overtrædelse giver anledning til karantæne. Politiet vil normalt kunne gå ud fra, at en anmodning er velbegrunderet fra den autoriserede kontrollørs side, og at videregivelsen dermed er nødvendig og relevant. Det forudsættes endvidere, at den autoriserede kontrollør forinden forgæves har forsøgt at indhente de nødvendige oplysninger fra den pågældende person.

Bestemmelsen vil endvidere kunne bruges med henblik på at håndhæve private karantæner. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en autoriseret kontrollør f.eks. i forbindelse med en kamp har en konkret mistanke om, at den pågæl-

UDKAST

dende har en privat karantæne, men hvor den pågældende ikke ønsker at oplyse sit navn til den autoriserede kontrollør, og den pågældende ikke på anden måde kan identificeres.

Der vil kunne ske videregivelse af oplysninger om den pågældendes navn, adresse og fødselsdato, jf. retsplejelovens § 750, 2. pkt.

De autoriserede kontrollører har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget fra politiet i medfør af den foreslåede § 6, stk. 2. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på overtrædelse af en sådan tavshedspligt, således at det vil være strafbart for autoriserede kontrollører uberettiget at videregive oplysningerne til andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 6, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet til autoriserede kontrollører kan videregive oplysninger om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne efter lovens § 2, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantæner. Det følger endvidere af lovens § 6, stk. 2, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve karantæner.

Idet der med lovforslaget lægges op til at indføre hjemmel til, at autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger om navn, adresse og fødselsdag til brug for tildeling eller håndhævelse af private karantæner, foreslås det at præcisere, at behandlingshjemlen i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 6, stk. 2, angår håndhævelse af generelle karantæner i modsætning til private karantæner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at personoplysninger lovligt kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det foreslås at tilføje et nyt *stk. 4* i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger

UDKAST

modtaget i medfør af stk. 2, i det omfang behandlingen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner. De autoriserede kontrollører vil således ikke kunne behandle oplysningerne til andre formål.

Til nr. 6

Det følger af § 6, stk. 3, at autoriserede kontrollører har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, og at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at der indsættes henvisninger til stk. 2 i § 6, stk. 3, der bliver stk. 5. Forslaget indebærer, at autoriserede kontrollører har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om navn, adresse og fødselsdato modtaget fra politiet med henblik på tildeling eller håndhævelse af privat karantæne på samme måde som de har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne, som de autoriserede kontrollører har modtaget fra politiet i medfør af lovens § 6, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 6, stk. 4, at justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 1, og at justitsministeren kan fastsætte regler om autoriserede kontrollørers behandling af oplysninger modtaget i medfør af stk. 1.

Det foreslås, at der i § 6, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes henvisninger til stk. 2. Forslaget indebærer, at justitsministeren tillige kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger efter den foreslåede § 6, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Til § 8 d

Efter politilovens § 5, stk. 2, har politiet mulighed for at udstede påbud mod ophold i bestemte områder til personer på baggrund af de pågældendes adfærd.

Efter politilovens § 6 d, 1. pkt., kan politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den

UDKAST

offentlige sikkerhed udstede påbud til en person om at forlade og ikke at tage ophold eller færdes i en eller flere nattelivszoneer.

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse § 8 d i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter politiet – med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed – kan meddele påbud i forbindelse med afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed til en person om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes indtil 500 meter fra det sted, hvor den bestemte idrætsbegivenhed afholdes.

Udtrykket »forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed« skal forstås som i politilovens § 5, stk. 2, og omfatter således f.eks. gadeuorden, værtshusuorden, uanstændig adfærd, støjende adfærd og krænkelse af fællesgoder som monumenter og lignende, ligesom det endvidere vil kunne omfatte f.eks. tildækket ansigt, slagsmål, fysiske blokader, høj musik på offentligt sted, skrigen og råben, tuden med sirener m.v. Omfattet er også fare for borgernes liv, helbred eller ejendom.

Henset til, at der i forbindelse med fodboldkampe har udviklet sig en stærk fankultur med bl.a. højlydt engagement og slagsange, vil det ikke være enhver form for støj og højlydt adfærd, der kan danne grundlag for bortvisning. Bortvisning vil således kræve, at den udviste adfærd rækker ud over det, der anses for normal og acceptabel fankultur ved fodboldkampe. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende har maskeret sit ansigt i strid med straffelovens § 134 b, afbrænder pyroteknik (f.eks. romerlys) eller udøver hærværk eller anden voldelig adfærd. Det kan endvidere være tilfældet, hvis den pågældende lægger op til konfrontation med politiet, kontrollører eller andre fans.

Et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil på samme måde som indgreb efter politilovens § 5, stk. 2, kunne foretages med henblik på at »afværge fare«. Hvorvidt der foreligger den til indgreb fornødne fare, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen, men det forudsættes, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Det er ikke en betingelse for meddelelsen af et påbud, at der er realiseret en krænkelse af den offentlige orden eller enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, men der skal være en vis sandsynlighed for, at det vil ske. Meddelelsen af et påbud forudsætter ikke nødvendigvis viden om, hvorledes en krænkelse i detaljer vil udmønte sig, eller hvilke konkrete interesser der vil blive krænket. Endvidere forudsætter en konkret og nærliggende fare ikke

UDKAST

nødvendigvis, at faren i tidsmæssig sammenhæng er tæt på at blive realiseret, ligesom det ikke er påkrævet, at faren vurderes at ville være til stede i hele det tidsrum, hvor påbuddet gælder, dvs. tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden og indtil 6 timer efter afviklingen, jf. den foreslåede § 8 d, stk. 2.

Det afgørende er sandsynligheden for, at faren vil blive realiseret, hvis ikke politiet griber ind, og at faren er til stede på tidspunktet for påbuddets meddelelse. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne være relevant i situationer, hvor der er fanggrupperinger, som er maskerede, i besiddelse af maskering, pyroteknik (f.eks. romerlys) eller sikkerhedsudstyr, som f.eks. stiksikreveste, tandbeskyttere, brynjer og benskiner, når der er en vis sandsynlighed for, at der ellers vil blive udøvet vold, hærværk eller slagsmål og dermed fare for orden og sikkerhed i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed.

Det forhold, at en person er kendt som uromager, kan ikke i sig selv danne grundlag for et indgreb. Tidligere erfaringer med en person eller en gruppe af personer vil – på samme måde som efter den gældende § 5, stk. 2, i politiloven – imidlertid sammen med de konkrete omstændigheder kunne indgå i vurderingen af, om der er en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed.

Det forudsættes, at politiet i det enkelte tilfælde vurderer, førend der meddeles et påbud efter det foreslåede stk. 1, om der kan anvendes mindre indgribende midler til at afværge den foreliggende fare, herunder ved brug af midler efter politilovens § 5, stk. 2.

Det er dog ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at politiet forinden meddelelse af et påbud efter § 8 d, stk. 1, skal have meddelt forudgående advarsel, påbud efter § 5, stk. 2, eller på lignende måde forsøgt at afværge faren, men det vil kunne indgå som et moment i politiets vurdering af, om der er andre og mindre indgribende midler, der vil være mere egnede til at afværge faren.

Vurderingen af, hvilke indgreb der bør iværksættes, vil afhænge af en konkret vurdering af situationen. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse i lov om bestemte idrætsbegivenheder § 8 d, stk. 1, vil f.eks. være relevant at overveje ved optræk til vold, hærværk, slagsmål mellem fanggrupperinger, maskerede personer, personer i besiddelse af maskering eller pyroteknik (f.eks. romerlys) i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed, hvor et påbud efter § 5, stk. 2, om at bringe adfærden til ophør eller om at forlade

UDKAST

et område i en vis rum tid ikke vurderes at være tilstrækkelige midler til at afværge faren.

Det afgørende vil være, om der er grund til at tro, at faren fortsat vil være til stede, hvis der ikke gribes ind med et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, eller hvis der er grund til at tro, at den adfærd, der giver anledning til faren, vil gentage sig i forbindelse med afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende fremstår særligt beruset eller påvirket, og pågældende af den grund har svært ved at styre sine handlinger eller sit temperament, eller hvis pågældende i øvrigt fremstår konfliktsøgende. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, om pågældende udviser en truende eller intimiderende adfærd over for andre i området. Det er dog ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at den udviste adfærd skal have karakter af en strafbar handling.

Hvis en eller flere personer udviser almindelig støjende adfærd, vil det i almindelighed være relevant at anvende mindre indgribende midler end et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, i forsøg på at afværge faren. Der vil dog undtagelsesvist kunne forekomme situationer, hvor det er nødvendigt at meddele et påbud efter den foreslåede § 8 d, stk. 1, ved støjende adfærd, f.eks. hvis den støjende adfærd, trods flere advarsler, gentager sig, og støjen er til betydelig gene for omgivelserne, herunder beboere i området.

Et påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil indebære, at modtageren af påbuddet ikke må opholde sig eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted – det være sig inden- eller udendørs – hvor idrætsbegivenheden afholdes. De 500 meter regnes fra stadionområdet (dvs. stadions perimeter). Hvis der ikke forefindes et egentligt stadion, regnes de 500 meter fra det areal, hvor selve idrætsbegivenheden afvikles. Påbuddet tidsmæssige udstrækning vil gælde fra påbuddets meddelelse, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter, idrætsbegivenheden er afholdt, jf. den foreslåede § 8 d, stk. 2.

Den geografiske og tidsmæssige udstrækning svarer til reglerne om generel karantæne i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 2, stk. 4.

Det forudsættes, at politiet i forbindelse med påbuddets meddelelse vejleder den pågældende om påbuddets indhold og udstrækning.

Påbuddet omfatter »ophold eller færden« inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, hvorved forstås alle steder med almindelig adgang jf. ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1. Ved ophold forstås, at en person står stille eller bevæger sig omkring i det om-

UDKAST

fattede område. Det forhold, at den pågældende ikke må tage ophold eller færdes i området, vil endvidere indebære, at den pågældende som det klare udgangspunkt heller ikke må passere igennem området.

Hvis en person, der bor i det pågældende område, har fået meddelt et påbud, vil den pågældende kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i lokalområdet uden for området. Den pågældende vil således kunne passere igennem området, f.eks. med henblik på at foretage indkøb uden for området, men vil ellers ikke kunne færdes frem og tilbage eller tage ophold i området. Hvis helt ekstraordinære forhold gør sig gældende, f.eks. behov for at søge akut sundhedsfaglig hjælp eller lignende inden for området, vil den pågældende kunne opholde sig i området, når det er påkrævet for at modtage den fornødne hjælp. Dette gælder både for personer med og uden bopæl inden for området.

Det forudsættes, at påbuddet i udgangspunktet alene vil omfatte det område, hvor den påbudsbegrundende adfærd er udvist. Politiet kan dog efter en konkret vurdering bestemme, at påbuddet skal gælde flere områder i samme tidsrum, det vil sige tidligst 6 timer inden, og indtil 6 timer efter, at den bestemte idrætsbegivenhed er afviklet. Det afgørende for politiets vurdering vil være, om der er grund til at tro, at den adfærd, der giver anledning til faren, vil gentage sig i andre områder i tidsrummet, således at et påbud i det pågældende område ikke er tilstrækkeligt. Der vil navnlig skulle lægges vægt på, om det område, hvor den påbudsbegrundende adfærd er udvist, geografisk ligger tæt på et eller flere andre områder, hvor der i samme tidsrum afholdes en anden bestemt idrætsbegivenhed, og om den pågældende således uden større besvær vil kunne indfinde sig i et nyt område.

Dette kunne være tilfældet i hovedstadsområdet, hvor der kan afvikles flere idrætsbegivenheder på samme dag i forlængelse af hinanden, og hvor der geografisk ikke er langt mellem områderne, hvor idrætsbegivenhederne afvikles.

Politiet vil endvidere kunne lægge vægt på den pågældendes tilstand, herunder om pågældende fremstår særligt beruset eller påvirket, og at pågældende af den grund har svært ved at styre sine handlinger eller sit temperament, eller om pågældende generelt fremstår konfliktsøgende. Der vil også kunne lægges vægt på, om den pågældende har udvist en aggressiv adfærd, og om politiet har måttet gribe ind for at afværge en mulig slåskamp eller lignende.

UDKAST

Meddelelse af et påbud vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Dette indebærer, at adressaten for afgørelsen tildeles en række partsbeføjelser, f.eks. ret til partshøring.

Efter forvaltningsloven kan en række af partsbeføjelserne imidlertid fraviges konkret, f.eks. hvis adressatens interesse i at kunne udnytte de pågældende partsbeføjelser findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige interesser, jf. f.eks. forvaltningslovens § 8, stk. 2 (partsrepræsentation), § 19, stk. 2, nr. 3 (partshøring), og § 21, stk. 2, nr. 2 (udtaleret). Fravigelse af partsbeføjelserne forudsætter, at myndigheden i hvert enkelt tilfælde foretager en konkret afvejning af på den ene side adressatens interesse i at opnå den pågældende partsbeføjelse og på den anden side de væsentlige hensyn til offentlige interesser.

Hvad angår de konkrete afgørelser om bortvisning må det antages i almindelighed at udgøre et tungtvejende hensyn, at afgørelserne vil skulle træffes hurtigt ”på stedet” med henblik på at afværge fare for den offentlige orden eller for enkeltpersoner og den offentlige sikkerhed. Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at betingelserne for at fravige en række af partsbeføjelserne i almindelighed vil være til stede ved en afgørelse om meddelelse af et påbud efter den foreslåede bestemmelse.

En adressat for afgørelsen vil dog kunne udnytte sine beføjelser som part til efterfølgende at anmode politiet om partsaktindsigt efter forvaltningslovens §§ 9-18 i de dokumenter, der vedrører adressatens sag, ligesom adressaten efterfølgende også vil kunne forlange en skriftlig begrundelse for afgørelsen efter forvaltningslovens § 23.

Det foreslås i § 8 d, stk. 1, 2. pkt., at et påbud efter pkt. 1, alene vil kunne meddeles, når den adfærd, der begrunder påbuddet, er udvist i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Det er således en forudsætning, at den udviste adfærd har en vis tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed.

Begrebet ”i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed” skal forstås i overensstemmelse med begrebet i lovens § 2, stk. 1, hvorefter en person kan blive meddelt karantæne, når en bestemt adfærd er udvist i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Det indebærer, at adfærd, der er udvist på et fodboldstadion, under transporten til eller fra en kamp – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation eller på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden, vil kunne danne grundlag for bortvisning.

UDKAST

Der vil endvidere kunne være tale om adfærd, der er begået før kampdagen, men som har tæt tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed. Det vil navnlig være tilfældet, hvor fangrupper i dagene op til kampdag søger konfrontation med andre fans, arrangerer slagsmål eller søger at forøve hærværk f.eks. ved at overmale stadion. Dette vil kunne danne grundlag for bortvisning af de pågældende fans, forudsat at der er tale om en arrangeret, planlagt og udført aktion, som har relation til idrætsbegivenheden. Det kan således ikke danne grundlag for bortvisning, at to fans ved en tilfældighed kommer op og slås i dagene op til kampen, at to fangrupperinger ved en tilfældighed støder ind i hinanden, hvorved der opstår uroligheder, eller tilfældigt hærværk, som ikke har relation til idrætsbegivenheden. Det vil heller ikke være grundlag for bortvisning, at der f.eks. er planlagt en slåskamp, som dog aldrig bliver afholdt.

Det foreslås i § 8 d, stk. 2, at et påbud efter stk. 1, gælder fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden og indtil 6 timer efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.

Dette indebærer, at den tidsmæssige udstrækning af et påbud afhænger af, hvornår det er meddelt. Når påbuddet udløber, vil den pågældende kunne røre sig frit i stadionområdet igen.

Det foreslås i § 8 d, stk. 3, at afgørelser truffet efter stk. 1, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiets meddelelse af påbuddet ikke vil kunne påklages til Rigspolitiet eller Justitsministeriet. Et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 8 d, stk. 1, gælder kun for et mindre afgrænset område og i et meget begrænset tidsrum. Når der henses til indgrebets begrænsede intensitet, og til at domstolene vil kunne prøve lovligheden af påbuddet under en eventuel straffesag om overtrædelse af påbuddet, finder Justitsministeriet det ubetænkeligt at afskære adgangen til administrativ rekurs.

Afgørelsen vil kunne indbringes for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8 e

Politiet kan i medfør af § 8 a i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele påbud om den sikkerhedsmæssige afvikling af bestemte

UDKAST

idrætsbegivenheder, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Politiet kan i medfør af § 8 b, stk. 1 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele påbud om, at afviklingstidspunktet for bestemte idrætsbegivenheder flyttes, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder enkeltpersoners sikkerhed.

Efter politilovens § 5, stk. 1 har politiet til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. Dette omfatter f.eks. uroligheder i tilknytning til fodboldkampe. Politilovens § 5, stk. 2, angiver nogle af de indgreb, som politiet kan foretage for at afværge fare for forstyrrelse af orden eller sikkerhed. Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 1, kan politiet meddele påbud.

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse § 8 e i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvorefter politiet får hjemmel til forud for afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed at kunne give påbud om, at arrangøren skal sikre at bestemte tilskuersektioner skal blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed. Det kan efter en konkret vurdering være såvel udebane- som hjemmebanetilskuere, der vil skulle blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiet kan give arrangøren påbud om at sikre, at bestemte tilskuersektioner skal blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Hvorvidt der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre, vil bero på en konkret vurdering. Der vil i den forbindelse kunne lægges vægt på politiets generelle viden om de implicerede klubber og deres fanggrupperinger samt hidtidige erfaringer fra kampe mellem de implicerede klubber, herunder om der foreligger en rivalitet mellem fanggrupperingerne til de pågældende klubber, der tidligere har givet anledning til uroligheder. Der vil også kunne lægges vægt på eventuelle konkrete efterretninger, som politiet er i besiddelse af, der vedrører den konkrete kamp.

Det kan f.eks. være tilfælde, hvor politiet op til en bestemt idrætsbegivenhed modtager konkrete efterretninger om, at fanggrupperinger har planlagt en voldelig konfrontation efter kampen, at der er tale om en bestemt idrætsbegivenhed, som erfaringsmæssigt giver anledning til uroligheder som følge

UDKAST

af fjendskabet mellem de to holds fanggrupperinger, eller konkrete erfaringer med, at tilskuere søger ud fra stadion i forbindelse med afslutningen af en kamp for at søge at komme i slagsmål med tilskuere fra det andet hold.

I disse situationer vil der efter omstændighederne kunne foreligge en særlig risiko for uroligheder fra tilskuere eller andre, der vil kunne gøre det muligt at pålægge arrangøren at tilbageholde bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afvikling af den bestemte idrætsbegivenhed. Det er en forudsætning, at det politifagligt vurderes, at tilbageholdelsen konkret vil bidrage til at afværge faren, og at samme virkning ikke kan opnås med mindre indgribende midler.

Det forudsættes, at der – inden der bliver tale om meddelelse af påbuddet – finder en dialog sted mellem politiet og den pågældende arrangør m.v. med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko. Det forudsættes endvidere, at det gennem dialog besluttes, hvilke tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes der skal blive efter afvikling af kampen. Det kan efter en konkret vurdering være såvel udebane- som hjemmebanetilskuere, der påbydes at blive på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed. Det forudsættes dog, at der ved vurderingen af, hvilke tilskuersektioner der skal tilbageholdes, lægges vægt på, at ikke flere tilskuere end nødvendigt bliver omfattet af påbuddet.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangørerne.

Det foreslås i § 8 e, stk. 2, at tilbageholdelsen ikke må udtrækkes ud over 1 time efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed. Tilbageholdelsens tidsmæssige udstrækning må dog ikke være længere end påkrævet i forhold til at undgå uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke politiets muligheder for at gribe ind ud fra de indgrebsmuligheder, politiet har efter anden lovgivning, herunder politiloven, eller ud fra almindelige nødretlige betragtninger.

Påbud om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes træffes af politidirektøren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil. Påbuddet skal indeholde en begrundelse for meddelelsen af påbuddet samt en beskrivelse af, hvilke tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes der skal tilbageholdes, og hvad den tidsmæssige udstrækning af tilbageholdelsen forventes at være.

UDKAST

Det forudsættes, at afgørelsen om påbud som udgangspunkt træffes senest i forbindelse med, at billetsalget til den pågældende idrætsbegivenhed starter. Et påbud kan dog meddeles på et senere tidspunkt, såfremt politiet først efter igangsættelse af billetsalget er kommet i besiddelse af konkrete efterretninger om uroligheder. Henset til arrangørens mulighed for at overholde påbuddet, forudsættes det, at påbuddet ikke meddeles samme dag, som kampen afholdes.

Påbuddet meddeles til arrangøren af den bestemte idrætsbegivenhed, som skal foretage de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de bestemte tilskuersktioner bliver på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.

Det foreslås i § 8 e, stk. 3, at arrangøren, der har modtaget påbuddet, skal oplyse om påbuddet i forbindelse med billetsalget. Arrangøren skal desuden oplyse om påbuddet til de personer, der allerede har købt billet eller har sæsonkort til den bestemte sektion på stadion. Politiet skal endvidere oplyse om påbuddet på politi.dk.

Meddelelse af et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Dette indebærer, at adressaten for afgørelsen, dvs. arrangøren, tildeles en række partsbeføjelser, f.eks. ret til partshøring. Derimod må de personer, der har købt eller køber billet til tilskuersktioner omfattet af påbuddet, antages ikke i almindelighed at opnå partsstatus, idet de ikke vil være individuelt berørt heraf.

Politiets meddelelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Klagen vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Det foreslås, at en arrangør, der ikke efterkommer et påbud om at tilbageholde bestemte tilskuersktioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes i medfør af den foreslåede bestemmelse § 8 e, vil kunne straffes i overensstemmelse med lovens straffebestemmelser, jf. lovforslagets foreslåede § 1, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det foreslås, at en overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 8, som bliver §§ 8 d og 8 e tilføjes til de overtrædelser, som efter lovens § 9

UDKAST

kan straffes med bøde. Herefter vil den, der overtræder et påbud meddelt efter §§ 8 d eller 8 e, kunne straffes med bøde.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2023.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1216 af 27. oktober 2015, som ændret ved lov nr. 1721 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. En person kan, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, meddeles generel karantæne, hvis</p> <p>1) der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, §§ 121, 134 a, 134 b, 264, 266, 266 b eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om fyrværkeri eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger, og</p> <p>2) ---</p>	<p>1. I § 2, <i>stk. 1, nr. 1</i>, indsættes efter »§ 119, stk. 1,«: »119 b, stk. 1,« og efter »§ 121,« indsættes: »133,« og efter »134 b,« indsættes: »260, stk. 1,« og efter »266 b« indsættes: », 288«, og efter »eksplosivstoffer,« indsættes: »lovgivningen om knive og blankvåben m.v.,« og efter »foranstaltninger« indsættes: »eller § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.«</p> <p>2. I § 2, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »straffelovens § 119, stk. 1,«: »§ 119 b, stk. 1, § 133, § 134 a,« og efter »134 b, stk. 1,« indsættes: »§ 260, stk. 1, § 288,« og efter »eksplosivstoffer,« indsættes: »en overtrædelse af lovgivningen om knive og blankvåben m.v.,«.</p>

<p><i>Stk. 2.</i> I tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter stk. 1, nr. 1, vedrører overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 134 b, stk. 1, eller § 291, stk. 2, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, kan der dog meddeles generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.</p> <p><i>Stk. 3-7.</i> ---</p>	
<p>§ 6. Politiet kan til autoriserede kontrollører videregive oplysninger om, hvilke personer der er meddelt generel karantæne efter § 2, hvis videregivelsen er nødvendig for at håndhæve karantæner</p> <p><i>Stk. 2.</i> Autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang behandlingen er nødvendig for at håndhæve karantæner</p> <p><i>Stk. 3.</i> Autoriserede kontrollører har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse</p> <p><i>Stk. 4.</i> Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 1. Endvidere kan justitsministeren</p>	<p>3. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Politiet kan til autoriserede kontrollører videregive oplysninger om navn, adresse og fødselsdato, som politiet har indhentet efter retsplejelovens § 750, 2. pkt., hvis videregivelsen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p> <p>4. I § 6, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 3</i>, indsættes efter »håndhæve«: »generelle«.</p> <p>5. § 6 indsættes efter <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 3</i>, som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Autoriserede kontrollører kan behandle oplysninger modtaget i medfør af <i>stk. 2</i>, i det omfang behandlingen er nødvendig for at tildele eller håndhæve private karantæner.«</p>

UDKAST

<p>fastsætte regler om autoriserede kontrollørers behandling af oplysninger modtaget i medfør af stk. 1.</p>	<p>Stk. 3-4 bliver herefter stk. 5-6.</p> <p>6. I § 6, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, der bliver stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.</p> <p>7. I § 6, <i>stk. 4</i>, der bliver stk. 6, indsættes to steder efter »stk. 1«: »og 2«.</p>
	<p>8. Efter § 8 <i>c</i> indsættes i kapitel 5:</p> <p>»§ 8 d. Politiet kan med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed meddele påbud til en person om at forlade og ikke tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbud efter 1. pkt. kan meddeles, når den adfærd, der begrundes påbuddet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et påbud efter stk. 1 gælder fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Påbud meddelt efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.</p> <p>§ 8 e. Politiet kan forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed meddele påbud om tilbageholdelse af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, efter idrætsbegivenhedens afslutning, hvis der fore-</p>

UDKAST

	<p>ligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilbageholdelsen af bestemte tilskuersektioner på det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i medfør af stk. 1 må ikke udstrækkes ud over 1 time efter afviklingen af den bestemte idrætsbegivenhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Påbud efter stk. 1 skal offentliggøres af arrangøren og politiet.«</p>
<p>§ 9. Med bøde straffes den, der 1-3) --- 4) ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a eller 8 b</p> <p><i>Stk. 2-5</i> ---</p>	<p>9. § 9, stk. 1, nr. 4, affattes således: »4) ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a, 8 b, 8 d eller 8 e.«</p>